

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 53.

Vydána dne 22. září 1928.

Obsah: (155.—161.) **155.** Nařízení, kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro brigádní a divisní soudy. — **156.** Nařízení, kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro nejvyšší vojenský soud. — **157.** Nařízení, kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro vojenské prokurátory, jejich funkcionáře a generálního vojenského prokurátora. — **158.** Vyhláška o vysvědčeních Městské odborné školy pro ženská povolání v Uh. Brodě. — **159.** Nařízení o zrušení slezské zemské školní rady a o úpravě správy samostatných slezských školních fondů. — **160.** Nařízení o úschově peněz a jiných cenných hodnot (veřejnými) notáři. — **161.** Vyhláška o tom, že se signaturní služba zemské finanční pokladny v Brně převádí na hospodářský úřad finanční v Brně.

155.

Vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928,

kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro brigádní a divisní soudy.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 495 zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řádu a § 24, odst. (1), zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb. z. a n., o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění:

Čl. I.

Pro brigádní a divisní soudy vydává se připojená nová služební instrukce a jednací řád a nastoupí na místo všech ustanovení upravujících tuto látku.

Čl. II.

Ustanovení této služební instrukce a jednacího řádu platí, i když se pro stručnost mluví toliko o vojsku, o vojenských úřadech neb osobách vojenských, obdobně pro četnictvo, úřady četnické neb osoby četnictva, není-li jinak ustanoveno.

Čl. III.

Toto nařízení nabude účinnosti dne 1. ledna 1929 a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Novák v. r.

Udržal v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

Služební instrukce a jednací řád pro brigádní a divisní soudy.

PRVNÍ HLAVA.

Služební instrukce.

I. ODDÍL.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Zásady.

(1) Soudy a jejich orgánové mají míti na mysli, že rychlé, o zákony věrně opřené vyko-

návání trestního soudnictví je nutné a velmi důležité pro vojenský právní řád a pro kázeň ve vojsku. Rovněž tak mají soudy a jejich orgánové býti si vědomi veliké odpovědnosti, kterou mají rozhodující o nejdůležitějších právních stacích osob podléhajících jejich soudní příslušnosti.

(2) Proto jest povinností jejich a všech ostatních velitelství, úřadů a orgánů působících ve vojenském trestním řízení, aby konali úřad (službu) s největší svědomitostí a

s neúnavnou horlivostí, při tom však nikdy nepouštěli se zřetele, že je v mezích vytčených zákony a předpisy o řízení třeba co možná šetřiti svobody, cti a hmotných i jiných práv osob v trestním řízení zúčastněných.

§ 2.

Urychlení úředních úkonů.

(1) Věci trestního soudnictví třeba obstarávat a vyřizovat s největším urychlením, přes to však důkladně a přesně.

(2) Zvláště nutno urychlití vyhledávání všech trestných činů, jež vyžadují rychlého a rázného zakročení, aby byly zjednány kázeň a pořádek ve vojsku nebo byla zachována vážnost představených neb aby se čelilo nebezpečí, že se trestný čin rozmůže. Uspíšiti třeba dále všechna úřední jednání, která se vztahují na vyšetření povahy činu a jeho viditelných stop anebo na vypátrání, dopadení a usvědčení pachatele, pokud by výsledek těchto úředních jednání mohl býti zmařen zahlazením stop, útekem pachatelových aneb jiným způsobem. Rychlost úředního jednání jest konečně nutná, kde jde o obviněného, který jest ve vazbě, aneb je-li obviněným vojenský gážista nebo příslušník četnictva, který jest zpřostěn služby.

(3) Pro označení zvláštní pilnosti třeba v trestních věcech proti osobám uvězněným opatřiti spisové obaly a přehledy spisů, pak všechny koncepty a písemnosti, jimiž se dává podnět k nějakému opatření, zevně na pravém horním kraji záznamem: „Vazba“. Jakmile vazba byla zrušena, třeba na přehledu spisů záznam „Vazba“ přeškrtnouti.

(4) Služební výkony, jež nelze odložit bez újmy pro účel trestního řízení, nutno provést také mimo úřední hodiny a také v neděli a ve svátek.

§ 3.

Zacházení s obviněným.

Osoby u soudu činné mají se k obviněnému chovati vážně, avšak vlídně a klidně; zejména mají se zdržeti jakéhokoli urážlivého nakládání a jakéhokoli zastrašování.

§ 4.

Styk s orgány veřejné obžaloby a s jinými osobami.

(1) Ve styku s orgány veřejné obžaloby mají se osoby soudu přidělené vždy chovati tak, jak toho žádá vzájemná úcta a potřeba obapolné podpory ku prospěchu služby.

(2) V úředním styku s jinými osobami chovejte se osoby soudu přidělené klidně a zdvořile.

(3) Obhájcům, svědkům a znalcům třeba plnění jejich povinností usnadňovati tím, že se jejich žádostem vyhová, pokud je to možné.

(4) Není dovoleno, aby soudcovští orgánové o trestní věci, o níž se u soudu jedná, projevili názor, kterým se předstihuje konečné rozhodnutí.

II. ODDÍL.

Úřední činnost soudních osob.

A. Přednosta soudu.

§ 5.

Odpovědná správa.

(1) V čele brigádního nebo divisního soudu jest přednosta soudu, jemuž podléhají všechny osoby soudu. Odpovídá za správu soudu a musí se proto starati, aby úřední práce u soudu byly konány podle zákona a rychle.

(2) Přednosta soudu, není-li v zákoně výjimek (§ 51, odst. 2, § 60 v. tr. ř.), činí všechna rozhodnutí a opatření, potřebná mimo hlavní přelíčení (veřejné nebo neveřejné sedění) a odvolací přelíčení, a podpisuje čisto-pisy, které podle vojenského trestního řádu vycházejí od soudu.

(3) Obsílky pro obviněného, pro svědky, znalce a pro jiné osoby, které v trestním řízení (při hlavním přelíčení, veřejném sedění) mají býti účastny, pak dopisy, jimiž se opatřují doklady o trestech a o osobních poměrech obviněného (obžalovaného) a spisy trestní neb jiného druhu, podpisuje vyšetřující soudce nebo důstojník ustanovený za předsedu hlavního přelíčení (veřejného sedění).

(4) O podpisování čistopisů jiného druhu platí příslušná ustanovení Jednacího řádu branné moci.

§ 6.

Dozor na úřadování a na soudní osoby.

Povinností přednosty soudu jest, aby všimaje si bedlivě všech úředních věcí, jež soudu dojdou a o nichž se tam jedná, měl o nich stále přehled. Přednosta soudu dohlíží na všechny osoby soudu přidělené; jemu náleží, aby se přičiňoval o zamezení průtahů a neodůvodněných rozvlácností, to neb ono odciňoval a aby naléhal ve všech oborech úřední

činnosti u soudu na dodržování přísného pořádku a přesnosti při vykonávání úředních prací.

§ 7.

Námítky proti soudním osobám a stížnosti na ně.

Přednosta soudu vyšetřuje námítky (§ 147 v. tr. ř.) a stížnosti, které byly podány proti vyšetřujícímu soudci a jiným osobám soudu přiděleným, a uzná-li, že jsou oprávněny, učiní potřebná opatření, není-li to v jednotlivých případech vyhrazeno jiným úřadům aneb orgánům. O námítkách podle § 147 v. tr. ř. vyslechne vyšetřujícího soudce. Námítku, jakož i přednostovo rozhodnutí a důvody jeho třeba zaznamenati ve spise. Rozhodnutí nutno dáti na vědomí tomu, kdo námítku učinil.

§ 8.

Zastupování.

(1) Přednostu soudu zastupuje ve všech jeho služebních úkonech, nenařídilo-li výjimečně ministerstvo národní obrany jinak, v hodnosti nejvyšší (služebně nejstarší) důstojník justiční služby přidělený soudu.

(2) K zastupování přednosta brigádního soudu určí přednosta nadřízeného divisiho soudu některého z podřízených důstojníků justiční služby.

B. Vyšetřující soudce.

§ 9.

Obor působnosti.

Vyšetřující soudce provádí soudcovské vyhledávací řízení (§ 143 v. tr. ř.). Není-li podle vojenského trestního řádu vázán návrhy veřejného žalobce (vojenského prokurátora, funkcionáře vojenského prokurátora) neb opatřeními přednosta soudu (§ 5), koná svůj úřad podle vlastní úvahy a může, jde-li o věc pilnou, aneb byl-li vyslán, učiniti soudní rozhodnutí a opatření, pokud se vztahují na vyhledávací řízení (§ 51, odst. 2, § 60 v. tr. ř.).

§ 10.

Příprava řízení.

(1) Vyšetřující soudce připraví se důkladně ke každému vyhledávání a uváží, které skutečnosti a poměry podle zákonných pojmů trestných činů, o které jde, a podle účelu vyhledávacího řízení (§ 140 v. tr. ř.) třeba vyšetřiti, aby se vyvaroval pátrání nevhodných a k věci nepatřících a neopominul rozhodných okolností.

(2) Vyhledávací řízení vztahuje se proto, vyhýbajíc se jakékoli rozvlácnosti, jen na vyšetření skutkové podstaty, na zajištění důkazů o tom, kdo je pachatelem, a na zjištění takových skutečností, jež se snad vyskytly a nasvědčují nevině nebo menší vině obviněného. Úplné objasnění, jak se věc udála, náleží do hlavního přelíčení, jemuž jest vyhrazeno provedení důkazů, nemá-li vojenský trestní řád výjimek (na př. § 167, odst. 1, § 198, odst. 1, a § 199, odst. 2 a 3, v. tr. ř.).

(3) Má-li vyšetřující soudce podle výsledku vyhledávacího řízení za to, že není nadále důvodů, aby obviněný byl držen ve vazbě neb aby byl zproštěn služby, oznámí to neprodleně veřejnému žalobci a zašle mu spisy.

§ 11.

Poměr k veřejnému žalobci.

Vyšetřující soudce zpraví veřejného žalobce o všech důležitých událostech vyhledávacího řízení, na žádost dá mu potřebná vysvětlení o trestní věci, dovolí mu nahlédnouti do vyhledávacích spisů a zašle mu je, byl-li o to požádán. Nemůže-li vyšetřující soudce spisy ihned zaslati, poněvadž jich potřebuje ku provedení neodkladných úředních jednání, oznámí to veřejnému žalobci a zašle mu vyhledávací spisy nevyčkávaje další žádosti o ně, jakmile provedl pilné úřední jednání.

§ 12.

Návrhy.

Učiní-li u vyšetřujícího soudce veřejný žalobce, obviněný (jeho obhájce), poškozený nebo soukromý žalobce návrhy, aby byly provedeny vyhledávací úkony, přijme je vyšetřující soudce, a byly-li učiněny ústně, zaznamená je ve spisech. To učiní také s rozhodnutím, a zamítl-li návrh, i s odůvodněním.

C. Komise pro podmíněčné propuštění z trestu.

§ 13.

Činnost komise pro podmíněčné propuštění z trestu.

(1) O činnosti komise pro podmíněčné propuštění z trestu platí ustanovení § 13 až 32 vládního nařízení ze dne 11. listopadu 1919, č. 598 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o podmíněném odsouzení a o podmíněném propuštění.

(2) Návrh na jmenování soudců a náhradníků pro tuto komisi zašle přednosta divisiho soudu rok co rok do 15. listopadu nejvyššímu vojenskému soudu.

III. ODDÍL.

Způsob, jak třeba u soudů vyřizovati soudní věci.

§ 14.

U d á n í.

(1) Ústně učiněná udání proti osobám podléhajícím vojenské soudní pravomoci sepiše přednosta soudu nebo důstojník justiční služby od něho ustanovený a vyslechne proto udavatele o trestném činu, o okolnostech, za kterých byl spáchán, o poměrech známého nebo domnělého pachatele, o půtazích a o průvodních prostředcích, které tu jsou, jakož i o výši škody způsobené udáním činem. Tento výslech provede takovým způsobem, aby získal žádoucí podklad pro další úřední jednání a aby co možná nebylo třeba opětného výslechu udavatelova za vyhledávacího řízení. Takový výslech třeba též provést, když udavatel osobně podá písemné udání proti osobě podléhající vojenské soudní pravomoci a okolnosti vyžadují jeho výslechu.

(2) Je-li z oznámení udavatele, jenž se osobně dostavil, zjevné, že nejde o trestný čin příkazaný soudům nebo že je soudní stíhání z jiných důvodů nemožné, třeba o tom udavatele poučiti, a trvá-li na udání, do protokolu zaznamenati jak udání, tak i toto poučení.

(3) Výslech předepsaný v odst. (1) nutno provést také, když soud podle ustanovení § 23 v. tr. ř. (čl. III zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 89 Sb. z. a n., jímž se prozatímně mění některá ustanovení vojenského trestního řádu) není příslušný ku provedení vyhledávacího řízení ve věci, o níž jde.

(4) Sepsaný protokol (udání) nutno neprodleně zaslati veřejnému žalobci (§ 130, odst. 3, v. tr. ř.). Totéž se má státi s písemnými udáními bezejmennými nebo s písemnými udáními, jež učinila osoba úplně neznámá.

§ 15.

Přehled spisů.

(1) O každé trestní věci, v níž bylo zavedeno soudní vyhledávací řízení nebo přímo byla podána obžaloba, pořídí se přehled spisů podle vzoru I.

(2) Přehledu spisů pořízeného veřejným žalobcem upotřebí soud stejného okrsku příslušnosti k dalším zápisům. Tam, kde se počínají zápisy soudu, zaznamená se nápadným způsobem „Zápisy u divisního (brigádního) soudu v“ Spisová značka soudu (§ 58,

odst. (1)] dá se na přehledu spisů pod spisovou značku veřejného žalobce.

(3) Do přehledu spisů třeba zapsati všechna podání, dopisy, výnosy vyšších úřadů, sepsané protokoly a koncepty, pokud se to vše vztahuje na touž trestní věc. Zápisy třeba učiniti ihned, jakmile ta nebo ona písemnost došla nebo byla pořízena, v časovém pořádku a podle čísel po sobě jdoucích (pořadových čísel).

(4) Jde-li o dopisy neb o listiny veřejného úřadu, třeba zaznamenati v 3. sloupci přehledu spisů též datum a spisové číslo dopisu nebo listiny. V přehledu spisů převzatém od veřejného žalobce jdou při zápisích u soudu stejného okrsku příslušnosti pořadová čísla bez přerušení; rovněž nemění nic v tomto pořadu čísel přechod z jednoho roku do druhého.

(5) Do přehledu spisů třeba také zapsati přílohy (s jejich přílohami) jednotlivých spisových kusů (§ 57, odst. (2), a § 58, odst. (3)] ve spisech uložené, jakož i seznam předmětů trestného činu (věci doličných) a jiných věcí k vyhledávání náležitých (§ 148, odst. 2, v. tr. ř. a § 22, odst. (1)].

(6) Nemají-li přílohy (přílohy příloh) věcného obsahu nebo jsou-li svým obsahem pro trestní věc bez významu, запиše se v 3. sloupci přehledu spisů toliko jejich počet („5 příl.“). U příloh majících věcný obsah a význam třeba obsah stručně uvést, na př. „5 příl. z nich a) výslech svědka A., b) protokol o místním ohledání“.

(7) Přílohy příloh se označují malými písmeny abecedy (§ 58, odst. (3)] v nepřetržité řadě, jako by byly samostatnými přílohami.

(8) Listiny (přílohy), které bude třeba stranám vydati, nutno připojiti ke spisům v otevřené obálce; toliko na té se pak vyznačí jednacím číslem. Na ní třeba poznamenati později vydání, jakmile se stalo.

(9) Dodací (zpáteční) listky a jiné stvrzenky se přiloží, aniž byly zapsány v přehledu spisů, k onomu spisu, na který se dodání vztahuje. V sloupci 4 přehledu spisů třeba uvést počet připojených dodacích lístků (zpátečních lístků, stvrzenek). Toliko zpáteční listky týkající se zásilek, od jichž dodání běží lhůta k opravným prostředkům, nutno do přehledu spisů zvláště zapsati buď jako přílohu konceptu, jehož se dodaná zásilka týká, nebo jako samostatný spisový kus.

(10) Koncepty třeba zapsati do přehledu spisů, i když byly psány na listě již zapsaném (§ 57, odst. (3)].

(11) Vymýtí-li se později některý spisový kus, poznamená se to v sloupci 4 přehledu spisů a uvede se tam jednacím číslem, jež dalo příčinu k vymýcení. Vyjme-li se spisový kus (část spisu) jen na nějaký čas, třeba to poznamenati na listě, jenž se vloží na místo vyňatého kusu (části).

(12) Stane-li se přehled spisů později součástí přehledu spisů o jiné trestní věci (§ 36 v. tr. ř.), třeba jej uzavřít a přiložit se všemi spisy k tomu náležejícím ku přehledu spisů o této jiné trestní věci jako jediný spisový kus.

(13) Jde-li o vyloučení trestní věci (§§ 37, 42, odst. 2, v. tr. ř.), třeba poříditi o vyloučené trestní věci zvláštní přehled spisů a v obou přehledech zaznamenati, že se k sobě vztahují. Je-li týchž spisových kusů třeba v obou trestních věcech, mohou podle potřeby tam, kde nejsou přiloženy prvopisy, býti připojeny opisy těchto spisových kusů.

(14) V posledním sloupci přehledu spisů lze zaznamenávati opatření, jež bude třeba později učiniti, na př. navrácení cizích spisů, listin a pod.

(15) Přehled spisů nutno uschovávat s příslušnými spisy v úřední místnosti. Nemá se ho používat za obal spisů.

§ 16.

Protokoly.

(1) O všech vyhledávacích úkonech nutno sepsati protokoly, nejsou-li v zákoně ustanoveny výjimky (§ 152, odst. 2, v. tr. ř.). Jsou-li vyslýcháni obvinění a svědci, třeba sepsati s každým z nich zvláštní protokol. Pozdější výsledky týchž osob nutno zapsati do zvláštních protokolů a na konci protokolu o prvním výsledku uvést pořadová čísla protokolů pozdějších.

(2) Každý protokol třeba sepsati hned, kdy se úřední jednání koná, a nelze sepsání odkládati na pozdější čas.

(3) V každém protokolu má býti uvedeno: místo a den úředního jednání, hodina začátku, soud a trestní věc, jména přítomných úředních osob, jejich vojenská hodnost a řeč, kterou se vyslechnutý vyjadřoval, nebyl-li protokol sepsán v této řeči; konečně čas, kdy se úkon skončil, nebo bylo-li jednání přerušeno, příčinu toho a čas, kdy bylo úřední jednání dále vedeno a zakončeno.

(4) Každý protokol nutno sepsati naprosto věrně podle pravdy v jasné, prosté řeči; má obsahovati všechny podstatné okolnosti a

musí z něho býti úplně zřejmé, bylo-li dbáno předpisů řízení o způsobu úkonů druhu, o němž jde (napomenutí ku pravdě, vzetí do přísahy, prohlášení, které učinil svědek na upozornění, že má právo vzdáti se výpovědi atd.).

(5) Otázky se v protokole zaznamenávají jen potud, jestliže to zákon nařizuje (§ 162, odst. 2, v. tr. ř.) nebo jestliže je toho třeba k porozumění odpovědi. Odpovědi se zpravidla zapisují jen podle jejich podstatného obsahu vypravovacím způsobem. Jen jestliže je to pro posouzení věci důležité nebo když lze očekávati, že bude třeba přechísti protokol při hlavním přelíčení, nutno výpověď vyslychaného podati tak, jak ji učinil, a zachovati jeho vlastní výrazy. Třeba se vystříci toho, aby nebyly zapisovány údaje a výklady vyslychané osoby, které jsou zbytečné nebo k věci nepatří.

(6) Vypověděli-li svědkové o události souhlasně se svědkem již vyslechnutým, postačí, když se v protokolech s nimi sepsaných prostě zjistí souhlas jejich výpovědí s výpovědí prvního svědka. Prve však, než se tak stane, třeba tuto výpověď přechísti svědku později vyslychanému, aby ji potvrdil (§ 26, odst. (2)).

(7) Protokol třeba hlasitě diktovati, aby přítomní slyšeli, co se diktuje, vyslychaná osoba však smí své odpovědi předříkávati písaři; zneužívá-li tohoto práva, může jí býti odňato vyslychajícím orgánem. Vyplnila-li výpověď několik archů, podpíše vyslechnutá osoba, jakmile jí byl přečten (§ 153 v. tr. ř.), každý arch na konci. Neumí-li vyslechnutá osoba psáti, potvrdí svou výpověď tím, že připojí znamení své ruky; zapisovatel poznamená k tomuto znamení ruky jméno vyslechnuté osoby.

(8) V zápisech jednou učiněných nesmí býti nic podstatného vymazáváno, přidáváno nebo měněno. Škrtnutá místa musí zůstatí čitelná. Podstatné doplňky neb opravy se zaznamenají na kraji protokolu nebo v dodatku a vyslechnutá osoba je podpíše.

(9) Protokoly o několika arších se sešijí. Konce protažené niti se upevní soudní pečeti (nálepkou se soudním razítkem).

(10) Protokoly a podpisy úředních osob v nich mají býti psány čitelně.

(11) O tom, jak vésti protokoly o hlavním přelíčení a poradní protokoly, platí ustanovení § 36 (§§ 314 až 316 v. tr. ř.); o protokolech při neveřejných seděních konaných podle čl. XXXII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n. platí ustanovení § 39, odst. (2).

(12) O veřejném sedění konaném podle § 7, odst. (2), a § 8, odst. (1) a (2), zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., pak o poradě a o hlasování po tomto sedění, napíše se protokoly obdobně jako o hlavním přelíčení, o poradě i o hlasování po něm (§ 36). Oba protokoly se přiloží k trestním spisům. Bylo-li podle § 8, odst. (2), dotčeného zákona konáno neveřejné sedění, napíše o něm soud protokol a naloží s ním a s rozhodnutím podle ustanovení § 39, odst. (2).

§ 17.

Dodávání soudních rozhodnutí, opatření a pod.

(1) Pro dodávání obsílek, pak rozhodnutí a opatření, od jichž dodání jde lhůta, třeba užívati dodacích lístků, pro dodávání poštou, jež se děje jen tam, kam pošta doručuje svými zaměstnanci, zpátečních lístků, na nichž osoba, které se věc dodává, osvědčí přijetí svým podpisem (připojením znamení ruky) a uvede místo a dobu dodání. Dodací nebo zpáteční lístky vyplní — vyjma datum a podpis — soud, který je odesílá; zpáteční lístky připojí zvenčí k poštovní zásilce. Toho, kdo zprostředkuje dodání, třeba požádati o vrácení dodacích lístků po dodání. Má-li dodání býti obstaráno poštovním úřadem tak, aby od příjemce bylo opatřeno potvrzení, že mu byla zásilka dodána, vyjádří to soud tím, že na obálce zásilky v hořejší části strany, na níž je adresa, připojí vodorovně způsobem nápadným, čitelným písmem anebo tiskem slova: Zpáteční lístek. Zkratky tohoto výrazu nejsou dovoleny.

(2) Pro dodání vojenským osobám v činné službě obrátí se soud na velitelství vojenských těles a vojenských úřadů a ústavů nebo na velitelství odloučených oddílů (setnin), kterému jest podřízena osoba, pro kterou zásilka je určena. Mají-li býti rozhodnutí, opatření neb obsílky dodány příslušníkům četnictva, požádá soud o dodání, jde-li o příslušníka četnictva, zařazeného ve výkonné službě, představené velitelství četnického oddělení; jde-li o příslušníka četnictva zařazeného u ministerstva vnitra neb u generálního velitele četnictva, obrátí se soud na ministerstvo vnitra; jde-li o jiné příslušníky četnictva, požádá soud o dodání velitelství přímo nadřízené (velitelství četnického oddělení, exponovaného četnického důstojníka, zemské četnické velitelství). Dodání osobám jmenovaným v § 122, odst. 2, v. tr. ř. se děje buď přímo poslem anebo poštou neb obecním úřadem. Dodání osobám jmenovaným v § 122, odst. 3, v. tr. ř. se děje buď poštou neb obecním úřadem. Není-li dodání osobám jmenovaným v § 122, odst. 2 a 3, v. tr. ř. možné způsobem právě uvedeným, nebo

naráží-li dodání to na překážky, třeba o dodání požádati okresní soud vykonávající trestní pravomoc v místě pobytu dotčené osoby. V dožadání o dodání se poznamená, má-li se dodání státi do vlastních rukou či nic.

(3) Dodání osobám meškajícím v cizím státě zprostředkuje, není-li zvláštními předpisy dovolen přímý styk, ministerstvo národní obrany.

(4) Má-li se dodání státi při provedení domovní prohlídky nebo postavení nebo zatčení, vykoná je orgán, který koná toto jednání.

(5) Je-li ten, komu se rozhodnutí neb opatření dodává, ve vazbě, má se mu rozhodnutí neb opatření na jeho žádost přečísti a obsah vysvětliti.

§ 18.

Obeslání, poslání nebo postavení obviněných a svědků k soudu.

(1) O obeslání (poslání) obviněných a svědků třeba se vždy postarati včas; při tom nutno míti zřetel k vzdálenosti místa pobytu obeslané osoby od sídla soudu nebo místa, kde bude konáno úřední jednání, a dbáti, aby obeslání, pokud možno, nepřipadalo na den, který je podle náboženství obeslané osoby svátkem.

(2) Osoby, které mají býti vyslýchány v téže trestní věci, nutno co možná obeslati na týž den.

(3) O poslání obviněných anebo svědků náležejících k vojenským osobám v činné službě požádá soud krátkou cestou představené velitelství té osoby, jež má býti vyslechnuta (služebním lístkem, telefonicky a pod.). Jde-li o příslušníka četnictva, obrátí se soud takovým způsobem na velitelství neb úřad, kterému je takový příslušník podřízen [§ 17, odst. (2), druhá věta]. Jde-li o obeslání (poslání) příslušníka četnictva podřízeného zemskému četnickému velitelství, v němž soud nemá své sídlo, obrátí se soud na toto velitelství.

(4) Svědky, kteří nenáleží k vojenským osobám v činné službě ani k četnictvu, třeba obeslati při nebezpečí v prodlení přímo poslem. Jinak se jim obsílka dodává poštou neb obecním (bezpečnostním) úřadem. Není-li možný tento způsob dodání nebo naráží-li na obtíže, požádá se o dodání okresní soud místa pobytu svědkova, kterému je svěřena trestní pravomoc.

(5) Obeslání svědků meškajících v cizím státě zprostředkuje, není-li zvláštními předpisy dovolen přímý styk s cizozemským soudem bydliště svědkova, ministerstvo národní obrany. V obou případech nemá však místa

pohrůžka, že bude použito donucovacích prostředků, kdyby se svědek nedostavil.

(6) O postavení obviněného, který není vojenskou osobou v činné službě a bydlí na území republiky, obrátí se soud přímo na příslušnou četnickou stanici, jež obviněného k soudu postaví. Bydlí-li obviněný v obvodu státního policejního úřadu, třeba o jeho postavení požádati tento úřad. Státní policejní úřad postaví vlastními orgány obviněného k soudu, má-li tento soud sídlo v jeho obvodu. Není-li tomu tak, postará se státní policejní úřad, aby doprava obviněného k soudu byla vykonána četnictvem. Proto soud mající sídlo mimo obvod státního policejního úřadu, který má obviněného postavit, v žádosti o to uvede, že se tento úřad bude musit dohodnouti, a to policejní ředitelství v Praze se zemským četnickým velitelstvím (eskortním oddělením), státní policejní úřady mimo obvod Prahy s nejbližším okresním četnickým velitelstvím. Obdobně se zachová soud, je-li nutno, aby svědek stavu občanského byl postaven k soudu podle ustanovení § 185, odst. 2, druhé věty, v. tr. ř.

(7) Byl-li obviněný přiveden k soudu četníkem neb orgánem státního policejního úřadu, nesmí býti četník nebo zmíněný orgán zadržen po dobu úředního úkonu, nýbrž musí neprodleně býti propuštěn. Dozor na osobu postavenou, je-li ho potřebí, obstará buď vězeňská stráž anebo vězeňský dozorce.

(8) Byl-li policejní (bezpečnostní) úřad aneb okresní soud požádán o postavení nebo potrestání neposlušného svědka, třeba dožádanému úřadu prokázati dodacím lístkem, že svědek byl náležitě obeslán.

(9) V dožádání o poslání a v obsílce nutno též uvést, že obeslaný má státi k soudu jakožto obviněný (svědek), jakož i o čem bude vyslýchán.

(10) Svědka, který po zákonu má nárok na svědečné, třeba již v obsílce upozorniti na lhůtu k uplatnění nároku.

(11) Svědky, kteří se dobrovolně dostavili, nebo svědky, kteří, byvše obesláni, dostavili se v jinou dobu, než bylo určeno, avšak daleko bydlí, třeba co možná vyslechnouti ihned; zbytečných obsílek a opakování výsledků nutno se vystríhati úplností prvního výsledku.

§ 19.

Obeslání (poslání) znaleců a tlumočnicků k soudu; určení soudních svědků a zapisovatelů.

(1) O poslání vojenských osob v činné službě k soudu jakožto znaleců nebo tlumočnicků, pak

o určení způsobilých vojenských osob jakožto soudních svědků (§ 150 v. tr. ř. a čl. XXVII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n.), jakož i o určení důstojníků nebo poddůstojníků, jichž je třeba jako zapisovatelů (§ 81, odst. 1, poslední věta, v. tr. ř.), požádají brigádní a divisní soudy vojenské místní velitelství, a jde-li o pilné opatření, velitelství vojskových těles neb jiných vojskových útvarů. Za zapisovatele smějí býti vyžádáni důstojníci a poddůstojníci, kteří nejsou zařadění u soudu, jen výjimečně. Jako tlumočníky určí dožádané velitelství (útvary) starší a vzdělanější poddůstojníky nebo rotmistry, výjimečně i důstojníky. V dožádání o poslání znalce třeba vždy uvést předmět výsledku.

(2) Nejsou-li v sídle soudu po ruce způsobilé vojenské osoby v činné službě jakožto znalci příslušného oboru neb jakožto tlumočníci, nutno vyžádati zpravidla znalce toho oboru nebo tlumočníky řeči, o kterou jde, u občanského soudu v témž sídle. Je-li třeba, může soud zakročiti u zemského vojenského velitelství neb u ministerstva národní obrany, aby byla poslána vojenská osoba jakožto znalec anebo tlumočník z jiné posádky.

(3) O obeslání znalců a tlumočnicků, kteří nenáleží k vojenským osobám v činné službě, platí ustanovení § 18. O opatření znalců ve věcech vyzvědačských platí zvláštní předpisy.

(4) Znalec, který po zákonu má nárok na znalečné (poplatek znalců), a tlumočníka, který má právo na poplatek za tlumočení, třeba již v obsílce upozorniti na lhůtu k uplatnění nároku.

(5) Soudním svědkem může též žena, je-li hodnověrná a svéprávná.

§ 20.

P ř í s a h y.

(1) Svědci vykonávají přísahu toliko jednotlivě. Několik znalců může ji vykonati zároveň. Přísaha, vyjímajíc případ § 202 v. tr. ř., se vykonává opakováním přísežného vzorce.

(2) Osoby, které vyznávají křesťanské náboženství, pozdvihnou při přísaze palec a dva první prsty pravé ruky a vykonávají přísahu před křesťanským křížem a před dvěma hořícími svíčkami, leč by podle předpisů jejich vyznání některá z těchto náležitostí nebyla přípustná, na př. u československého vyznání evangelického a u vyznání reformovaného (helvetického) používání kříže a svící.

(3) Israelité pokryjí při vykonávání přísahy hlavu a položí pravou ruku na toru, II. knihu Mojžíšovu, 20. hlavu, 7. verš.

(4) Příslušníci mohamedánské víry dotvrzují všeobecný přísedný vzorec slovem „Valahi“.

(5) U osob, jimž náboženské přesvědčení podle jejich udání nedovoluje vykonati přísahu, a u osob bez náboženského vyznání zní ujištění na místě přísahy (§ 201, posl. odst., v. tr. ř. a § 5 zákona ze dne 13. července 1922, čís. 223 Sb. z. a n., kterým se upravují přísahy osob bez vyznání náboženského, konané před soudy): „Ujišťuji na čest a svědomí, že jsem o všem, nač jsem byl před soudem tázán, vypověděl úplnou a čistou pravdu a že jsem nic nezamlčel.“

(6) Vykonávání přísahy soudců, kteří nejsou soudci z povolání, a náhradních soudců nalézacích (odvolacích) soudů, děje se bez náboženských formalit. Ti z nich, kdož jsou bez náboženského vyznání, přísahají tak, že se z proslovu předsedova vypustí slova: „Bohu všemohoucímu a vševědoucímu“ a že přísahu samu vykonají soudcové tito slovem: „Přisahám“.

(7) Při vykonávání přísahy nebo při ujištění místo přísahy povstanou přítomní a chovají se tiše a tak, jak toho žádá důstojnost tohoto úkonu.

§ 21.

Nahlédnutí do spisů.

(1) Povolení nahlížeti do spisů nebo z nich opatřovati opisy uděluje přednosta soudu. Stane se tak pod dozorem důstojníka justiční služby, do jehož referátu trestní věc přísluší, nebo pod dozorem důstojníka kancelářské soudní služby, ustanoveného přednostou soudu, když byly dříve vybrány protokoly o neveřejných seděních, které jsou ve spise uloženy a nejsou s ním pevně spojeny [§ 36, odst. (5)]. Útraty, vzešlé soudu za opis, není-li předepsáno vydání úředního opisu, hradí ten, kdo se uchází o opis.

(2) Náhradu stanoví přednosta soudu podle služebních příjmů svobodného orgánu kancelářského, jenž opis pořídil, a podle času, jehož bylo k této práci potřebí. Takto zaplacenou náhradu nutno účtovat jakožto příjem kancelářského paušálu, jestliže byl opis pořízen v úředních hodinách. Jinak náleží zaplacená částka tomu, kdo práci vykonal.

(3) Trestní spisy mohou v případech zřetele hodných, nebude-li jich v nejbližší době u soudu třeba, na žádost a se svolením přednosty soudu býti zaslány jinému vojenskému neb občanskému soudu, aby mohla strana do spisů nahlédnouti.

§ 22.

Nakládání s předměty vzatými do soudního uschování (zabavenými soudem).

(1) O všech předmětech, které byly pro nějakou trestní věc vzaty do soudního uschování nebo zabaveny a nejsou uloženy v trestním spise jako jeho přílohy (§§ 148 a 226 v. tr. ř.), pořídí vyšetřující soudce seznam podle vzoru II a přiloží jej k trestnímu spisu.

(2) Tyto předměty nutno na obalu nebo na lístcích, které se soudní pečeti připevní, označiti takovým způsobem, že z toho je patrná trestní věc, pořadové číslo, jež má seznam v trestních spisech, a pořadové číslo, pod nímž je předmět v seznamu zapsán. Obaly třeba uzavřítí soudní pečeti.

(3) Předměty, které se neuschovávají u soudu, popíší se, nebylo-li provedeno ohledání, způsobem zajišťujícím pozdější určení totožnosti; popis nutno přiložiti k spisu.

(4) Na předmětech vzatých do soudního uschování nesmí se ani při přejímání ani později učiniti nějaká změna. Zvláště třeba se bedlivě vystříhati u předmětů, na kterých jsou stopy trestného jednání, aby tyto známky nebyly zničeny nebo změněny, u hotových peněz pak, aby nebyly smíšeny nebo druhy peněz nebyly zaměněny.

(5) Hotové peníze, klenoty a cenné papíry uschová, i když vede veřejný žalobce vyhledávací řízení, přednosta soudu jakožto deposita v pokladně soudu, vyšetřující soudce však může sám uschovati peněžní částky až do 100 Kč, veřejný žalobce do 500 Kč, není-li důležitá jejich totožnost. Veliké hotovosti může přednosta soudu, nezáleží-li na totožnosti peněz, dáti do uschování příslušné hospodářské správě.

(6) O předmětech uschovaných v pokladně soudu vede přednosta soudu záznam deposita podle vzoru III. Kromě toho vede přednosta soudu o předmětech, které jsou uschovány u vyšetřujících soudců, záznam podle vzoru IV a přesvědčuje se občasnými přehlídkami, zda nebylo opominuto vydati uschované věci oprávněným osobám.

(7) Přednosta soudu může vedení záznamů, zmíněných v předchozím odstavci, a uschování deposita podle odst. (5) svěřiti důstojníku kancelářské soudní služby, jenž pak odpovídá za soudní deposita a za řádné vedení záznamů. Přednosta soudu je však povinen dohlížeti na tuto činnost a nejméně jednou za měsíc zkouškou se přesvědčiti, zda je řádně konána.

(8) Nástroje a jiné předměty, které pocházejí z trestného činu nebo na kterých jsou známky jeho nebo kterých jinak nelze při vyhledávání postrádati, má vyšetřující soudce, nemají-li se uložit v soudní pokladně, za vyhledávacího řízení bezpečně uschovati ve své úřadovně nebo na jiném vhodném místě pod závěrou. Uschování těchto předmětů po ukončení vyhledávacího řízení, jakož i po dodání obžaloby k soudu určí přednosta soudu.

(9) Nabití ruční střelné zbraně nesmějí být uschovány u soudu, aniž zasílány jiným úřadům. Převzme-li se nabitá ruční střelná zbraň do soudního uschování, nutno náboje ihned vyjmouti, je-li třeba, s pomocí příbranných znalců, zvláště když pro trestní věc je důležité, aby byl zjištěn stav ruční střelné zbraně před jejím vyprázdněním aneb jednotlivých součástí nábojů. Vyňaté náboje nutno uschovati tak dlouho, jak je to nutné pro účel trestního řízení.

(10) Při uschovávání jedů a předmětů obsahujících jed třeba dbáti opatrnosti, kterou uznají za nutnou znalci, příbraní k jich vyšetření. Nádoby neb obaly, v nichž jsou tyto předměty, nutno vždy opatřiti zřetelným označením škodlivého obsahu a uzavřítí soudní pečeti.

(11) Vyšetřujícímu soudci nebo předsedovi hlavního přelíčení vydávají se deposita [odst. (5)] k ústní žádosti na potvrzení příjmu. Veřejnému žalobci nutno na žádost dovoliti, aby prohlédl deposita a jiné předměty u soudu uschované; také mu mohou být na potvrzení příjmu vydány k úřední potřebě. Jakmile je vrátí, vydá se mu stvrzenka o příjmu.

(12) Stran přípustnosti prohlídky deposit a jiných předmětů u soudu uschovaných jinými osobami řídí se soudy ustanovením o nahlednutí do spisů, jež má § 101, odst. 2, § 102, § 123, odst. 1 a 2, v. tr. ř. a § 20 služební instrukce a jednacího řádu pro vojenské prokurátory, jejich funkcionáře a generálního vojenského prokurátora (vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928, č. 157 Sb. z. a n.).

(13) Předměty u soudu uschované lze vrátit ještě za trestního řízení podle ustanovení § 404 a 407 v. tr. ř. V soudním vyhledávacím řízení a v řízení před hlavním přelíčením třeba před vrácením opatřiti souhlas veřejného žalobce.

(14) Po pravoplatném ukončení trestního řízení nutno stran předmětů u soudu ještě uschovaných učiniti opatření vhodné podle stavu věci. Při tom třeba též zvlášť ustanoviti, které předměty, pocházející z trestného

činu, nutno uschovati, aby jich mohlo býti upotřebeno, kdyby došlo k obnově trestního řízení, nebo co z nich má býti porušeno tak, aby toho nebylo lze upotřebiti v původní podobě, nebo co má býtí úplně zničeno.

(15) Předměty zasvěcené bohoslužbě odevzdají se nejbližšímu duchovnímu správci příslušné náboženské společnosti, není-li je třeba vrátiti osobě, k jejich držbě oprávněné.

(16) O odvádění doličných předmětů kriminálnímu museu platí zvláštní ustanovení.

(17) Ten, komu byl předmět v soudní uschování vzatý (zabavený) vydán, potvrdí příjem v seznamu [odst. (1)] neb jiným vhodným způsobem v spise. Vydání deposit, uschovaných v pokladně soudu, se zjistí buď stvrzením příjmu v záznamu deposit nebo zvláštní strzenkou příjemcovou, obsahující zevrubné označení předmětu. Stvrzenky se označí podle časového pořadí pořadovými čísly a uschová je přednosta soudu ve zvláštním svazku. Podle potřeby může býtí k trestnímu spisu přiložen opis stvrzenky.

(18) Kdykoli soud nařídí, aby nějaký předmět byl porušen, zničen anebo zaslán k dalšímu opatření občanskému trestnímu soudu, nutno sepsati a k trestním spisům přiložiti zevrubný popis, obsahující všechny podstatné známky předmětu, leda by tu popis již byl. Opis tohoto popisu třeba přiložiti k předmětům, jež se zasílají občanskému trestnímu soudu k dalšímu opatření.

§ 23.

O b h a j o v á n í.

(1) Obviněného nutno při poučení o právech, příslušejících mu stran obhajování, je-li toho třeba, též upozorniti na obmezení, obsažená v § 97 v. tr. ř., stran hodnoty (pořadí) obhájcovy.

(2) Obhájci, určenému z úřední moci, vydá soud určovací listinu (vzor V), a bylo-li již nařízeno hlavní přelíčení, obešle jej zároveň.

(3) Důstojníka justiční služby, přiděleného soudu, určí za obhájce písemně přednosta soudu. Určený důstojník je ve funkci obhájce na soudu nezávislý; přednosta soudu má se zdržeti jakéhokoli vlivu na něho.

(4) Z osob zapsaných do seznamu obhájců a z důstojníků justiční služby mimo činnou službu mají býtí určeny za obhájce z úřední moci jen ony osoby, které bydlí v sídle soudu, při čemž třeba co možná přihlížeti k jejich znalostem řeči a k tomu, aby úřad obhájce byl jim svěřován rovnou měrou. Také třeba

při určení důstojníků justiční služby mimo činnou službu za obhájce dbáti toho, aby neměli vyšší hodnost (pořadí) než předseda hlavního přelíčení při pravidelném obsazení, leda by podali prohlášení, že se ku přelíčení nedostaví ve vojenském stejnokroji, nebo vůbec neměli práva dostaviti se ku přelíčení ve vojenském stejnokroji.

(5) Je-li předmětem trestní věci vojenský trestný čin aneb je-li při souběhu několika trestných činů hlavní trestný čin rázu vojenského, určí divisní soud za obhájce hlavně důstojníky justiční služby (v činné službě nebo mimo činnou službu) nebo takové advokáty, kteří jsou nebo byli důstojníky (v záloze, ve výslužbě).

(6) Určení obhájce z úřední povinnosti má se státi co možná tak včas, aby se obhájce mohl k hlavnímu přelíčení náležitě připravit.

(7) Při nutném obhajování třeba obhájce z úřední povinnosti určití také tehdy, nedostane-li soud aspoň tři dni před hlavním přelíčením vědomost o tom, že obhájce, přibráný obžalovaným aneb jeho zákonným zástupcem, obhajování na se vzal (čl. 3 prováděcích nařízení k § 89, odst. 1, v. tr. ř.) [nařízení ministra zemské obrany, vnitra a spravedlnosti ze dne 23. května 1914, č. 122 ř. z., a nařízení uherského ministra zemské obrany, spravedlnosti a vnitra, č. 7734/1914 H. M. (uh. zeměbr.)].

§ 24.

Právní pomoc.

(1) Vojenské soudy jsou povinny vespolek co nejvydatněji se podporovati a vyhovovati v mezích zákona s největší ochotou vzájemným dožádáním, jakož i žádostem o právní pomoc, došlým od ostatních trestních soudů a jiných velitelství, úřadů a orgánů v trestním řízení činných.

(2) Je-li třeba, aby o výslech svědka neb o provedení jiného soudcovského úkonu byl požádán vojenský soud, nutno požádati zpravidla brigádní soud nejbližší místu bydliště (pobyту) svědkovu nebo místu, kde má býti úřední úkon proveden. Kdyby však těmto místům byl nejbližší divisní soud, v jehož sídle není brigádního soudu, může býti výjimečně o právní pomoc požádán divisní soud. Je-li třeba, aby byl požádán o právní pomoc občanský trestní soud, obrátí se soud na okresní soud s trestní pravomocí, v jehož obvodu má býti úřední jednání provedeno.

(3) Uzná-li soud ze závažných důvodů za účelné, aby úřední jednání, o jehož provedení

by měl býti podle § 133, odst. 4, v. tr. ř. požádán občanský trestní soud, provedl vojenský soud, a je-li podle § 132, odst. 1, v. tr. ř. dovoleno, aby vojenský soud takový úkon provedl, třeba tento soud požádati o provedení úředního jednání.

(4) V dožádání uvede soud předměty, na něž se vztahuje úřední jednání, a otázky, na které má vyslychaná osoba dáti odpověď; zároveň požádá soud, aby výslech podle toho, co při něm vyjde najevo, byl rozšířen také na okolnosti v dožádání nedotčené, pro věc však důležité. V dožádání o výslech svědka nutno dále uvést, zda a z kterého důvodu se žádá, aby svědek vykonal přísahu (§ 199 v. tr. ř.). Žádá-li se v dožádání, aby byly provedeny ohledání, domovní neb osobní prohlídka nebo výslech svědka, který se k hlavnímu přelíčení bezpochyby nebude moci dostaviti (§ 199, odst. 2 a 3, v. tr. ř.), třeba dožádaný soud výslovně upozorniti na ustanovení § 194, odst. 2 až 5, neb § 203, odst. 2 a 3, a § 232, odst. 4, v. tr. ř., a uvést jména a bydliště osob, které mají po zákonu právo účastniti se úředního jednání, ovšem, mohou-li se tyto osoby k úkonu dostaviti, aniž se tím způsobí průtah věci.

(5) S žádostí o právní pomoc smějí trestní spisy nebo některé jejich části býti zaslány jen výjimečně, je-li znalost spisů neb jejich částí pro poskytnutí právní pomoci nezbytná. Zpravidla postačí tu, připojí-li se opisy částí spisů, o které jde. Zaslati trestní spisy neb jejich části není dovoleno, kdyby tím mohl býti způsoben průtah v trestním řízení. Rovněž se tak nesmí státi, jde-li o žádost za právní pomoc do ciziny.

IV. ODDÍL.

Postup soudu při jednotlivých vyhledávacích úkonech.

§ 25.

Výslech obviněného.

(1) Při výslechu obviněného o jeho osobních poměrech (§ 160, odst. 1, v. tr. ř.) má obviněný býti tázán:

- na jméno a příjmení (přezdívkou);
- na místo, soudní okres (zemi), den, měsíc a rok narození;
- na domovskou obec a okres (zemi);
- na náboženské vyznání;
- na rodinný stav;
- na jméno a příjmení rodičů (též rodové jméno matky);
- na jméno a bydliště zákonného zástupce;

na své občanské povolání (způsob výdělků nebo druh živnosti) a

na postavení v povolání (poměr pracovní nebo služební);

na školní vzdělání (umí-li číst a psát, má-li vyšší vzdělání);

na svou národnost;

na poslední své bydliště;

na počet členů rodiny, jež žíví;

na majetkové poměry;

na ročník odvodní, vojenskou hodnost, kmenové těleso (setninu), posádku (místo pobytu);

na státní neb jiné veřejné hodnosti, akademické hodnosti, řády a vyznamenání, konečně na dřívější tresty.

(2) Obviněného, který byl v době spáchání činu mladší než 18 let, třeba se kromě toho tázati ještě:

osiřel-li po otcí nebo po matce a v kterém roce jeho věku se to stalo;

na povolání a na postavení obou rodičů;

na výchovu v domě otcovském (do kterého roku) a mimo otcovský dům (do kterého roku);

do kterého roku chodil do školy;

byl-li v polepšovacím ústavě, který ústav to byl a v kterém čase tam byl chován.

(3) Pustí-li se obviněný při výslechu do vypravování nebo do přiznávání takových trestných činů, pro které ještě nebylo nařízeno vyhledávací řízení, nutno jeho výpovědi o těchto jednáních zapsati; veřejnému žalobci se dá neprodleně o tom zpráva a opis příslušné části protokolu se připojí, aby mohl učiniti příslušné rozhodnutí.

(4) Byl-li obviněný, proti kterému bylo nařízeno vyhledávací řízení prováděné veřejným žalobcem, dán do vyšetřovací vazby, záleží výslech předepsaný podle § 178 v. tr. ř. jen v tom, že se obviněnému dá na vědomí rozkaz uvalující vazbu a udělí se mu poučení o právním postředu proti uvalení vazby. Prohlášení obviněného, jež o tom učinil, zapíše se do protokolu. Protokol o tom sepsaný nutno zároveň s rozkazem uvalujícím vazbu neprodleně zaslati veřejnému žalobci.

(5) Byl-li při soudním vyhledávání výslech obviněného proveden vyšetřujícím soudcem dříve, než obviněný byl dodán do vazby, platí pro výslech obviněného předepsaný v § 178 v. tr. ř. ustanovení předcházejícího odstavce, není-li podle toho, jak se věc má, nutné, aby výslech byl rozšířen také na jiné okolnosti.

(6) Bylo-li soudní vyhledávací řízení nařízeno pod vazbou proti několika osobám účastným v témž trestném jednání a je-li zřejmé, že pro veliký počet osob do vazby dodaných jich výslech nemůže býti proveden jediným vyšetřujícím soudcem ve lhůtě předepsané v § 178, odst. 2, v. tr. ř., dá přednosta soudu výslechy provésti několika důstojníky justiční služby soudu přidělenými. Stejně třeba se zachovati, když bylo podle § 174 v. tr. ř. několik podezřelých vzato do zatímní vazby a jich výslech ve lhůtě předepsané v § 174, odst. 2, v. tr. ř. nemůže býti proveden jedním vyšetřujícím soudcem.

(7) Uvalí-li vyšetřující soudce podle § 172, odst. 3, v. tr. ř. při soudním výslechu na obviněného prozatímní vazbu, dá o tom ihned přímo zprávu veřejnému žalobci a zašle mu, je-li toho třeba, trestní spisy, aby veřejný žalobce učinil opatření podle § 175, odst. 2, v. tr. ř. a dal neprodleně zprávu vojenskému útvaru, u něhož uvězněná osoba konala službu.

§ 26.

V ý s l e c h s v ě d k ů.

(1) Při výslechu svědka o jeho osobních poměrech (§ 195, odst. 2, v. tr. ř.) má uvéstí svědek na otázky:

jméno a příjmení, místo (okres, zemi) narození, věk (den, měsíc a rok narození), náboženské vyznání, rodinný stav, živnost anebo zaměstnání, vojenskou hodnost, kmenové těleso, posádku (bydliště nebo místo pobytu) a poměr k obviněné osobě nebo k jiným osobám v trestní věci účastným.

(2) Při výslechu svědka o věci samé není dovoleno předložiti svědkovi místo výslechu toliko k potvrzení výpovědi jiného svědka neb jeho vlastní dřívější výpovědi [§ 16, odst. (6)].

(3) Je-li výpověď svědka, který nesmí býti vyslechnut, poněvadž je povinen zachovati služební neb úřední tajemství (§ 183, čís. 2, v. tr. ř.), pro účel trestního řízení nezbytná, může soud také z úřední moci zakročiti, aby svědek byl této povinnosti zproštěn.

§ 27.

O h l e d á n í.

V š e o b e c n á u s t a n o v e n í.

(1) O provedení ohledání ve vojenské budově (místnosti) obsazené vojskem mimo úřední prostory soudní třeba, není-li nebezpečí v prodlení, zpravit nejprve velitele budovy nebo jeho zástupce.

(2) Jde-li o ohledání mimo vojenskou nebo vojskem obsazenou budovu (místnost) u osoby podléhající občanské trestní soudní pravomoci, nutno o tom, je-li to účelné, dáti vědomost policejnímu (bezpečnostnímu) úřadu, a je-li třeba, požádati o vyslání policejního zřízení, aby udržoval pořádek. Narazí-li se při provedení ohledání na odpor, třeba od úředního jednání upustiti a o provedení požádati občanský trestní soud (§ 132, odst. 1, v. tr. ř.).

(3) To se má státi také, když osoba podléhající občanské trestní soudní pravomoci, která je ve vojenské nebo vojskem obsazené budově (místnosti) jen přechodně proto, že snad byla vojenským soudem obeslána, dobrovolně nedovolí, aby bylo ohledání vykonáno na jejím těle nebo na předmětech, které přinesla.

(4) Vyslýchají-li se při ohledání svědci, napíší se s nimi zvláštní protokoly. Kresby, fotografie, plány a rysy, které nejsou obsaženy v protokole o ohledání samém, podpíše jako přílohy k němu orgán konající úřední jednání a zapisovatel.

(5) Má-li býti vykonáno ohledání na věcech nebo na místech zasvěcených bohoslužbě, musí si osoby účastníci se toho co možná počínati tak, jak toho vyžaduje povinný zřetel k těmto věcem a místnostem.

(6) Byli-li k ohledání přibráni znalci, nutno nálež a posudek v protokolu zapsati zvlášť.

(7) Odeprou-li aktivní vojenské osoby jakožto znalci působiti při ohledání, podati posudek anebo vykonati přísahu, nemajíce zákonného důvodu, a je-li věc pilná, třeba přibrati znalce jiné.

(8) O znalcích, kteří jsou u některého občanského nebo vojenského soudu trvale ustanoveni, se předpokládá, že již přísahali. Nemá-li soud jistoty o tom, že znalec pro tuto funkci již dříve vykonal přísahu, přesvědčí se o tom, dříve než znalce použije; postačí však též, jestliže znalec hodnověrným způsobem prohlásí, že přísahu tu již vykonal.

(9) Posudek vojenského zdravotnického poradního sboru ministerstva národní obrany vyžádají si soudy teprve tenkrát, když se pochybnosti nebo námítky proti posudku znalců týkají podstatných článků a nebyly odčiněny opětným výsledkem znalců neb jejich vyjádřením podaným na vysvětlení. V žádosti o posudek shrne soud vzniklé pochybnosti v přesné a jasné otázky a přiloží k žádosti části spisů, jichž bude potřebí při podání posudku, a to

buď v prvopise neb jejich opisy. Uvede také, je-li obviněná osoba na svobodě či ve vazbě.

§ 28.

Řízení při usmrceních a poškozeních na těle.

(1) O tom, jak provéstí ohledání a pitvu mrtvol, platí ustanovení předpisu o řízení při náhlé a násilné smrti ve vojsku.

(2) O zamýšleném vykopání mrtvoly zpraví soud politický úřad, a má-li býti vykopána mrtvola na vojenském hřbitově, dorozumí se s vojenským místním velitelstvím, jinak s policejním úřadem stran opatření nutných ku provedení úředního jednání. Jde-li o vykopání mrtvoly na nevojenském hřbitově, třeba o tom zpravit majetníka hřbitova a také příslušného duchovního správce, může-li se tak státi, aniž je ohrožen účel vyhledávacího úkonu.

(3) Je-li nutné, aby byla prohlédnuta žena na těle, může býti tento úkol svěřen diplomovaným porodním asistentkám, nejde-li o případy, jež nutně vyžadují, aby byli přibráni lékaři.

§ 29.

Řízení při padělání nebo napodobení mincí, veřejných úvěrních papírů, kolců a poštovních cennin, řízení ve zvláštních případech nesplnění vojenských povinností a v jiných případech.

(1) Posudek podle § 223 v. tr. ř. podává:

a) o mincích, veřejných úvěrních papírech, kolcích a poštovních cenninách vydaných československým státem:

1. o mincích státní mincovna v Kremnici;

2. o veřejných úvěrních papírech ministerstvo financí;

3. o kolcích okresní finanční ředitelství v Praze (po zřízení státní tiskárny poplatkového důchodku tato tiskárna);

4. o poštovních cenninách ministerstvo pošt a telegrafů;

b) o státovkách vydaných československým státem, pak o bankovkách a jiných veřejných úvěrních papírech vydaných Národní bankou Československou (cedulovou bankou) tato banka;

c) o jiných veřejných úvěrních papírech — nejde-li o papíry uvedené v § 223, posl. odst. v. tr. ř. — ústav, který vydal pravé papíry.

(2) Vyžaduje-li soud dobré zdání podle § 224 v. tr. ř., řídí se ustanovením prováděcích nařízení [§ 23, odst. (7)] k tomuto paragrafu.

(3) Při vyšetřování případů uvedených v § 225, posl. odst. v. tr. ř. uzavřou znalci v přítomnosti vyšetřujícího soudce, pak obviněného nebo zástupce za něho určeného ihned deníky a protokol o státním majetku, který byl svěřen obviněnému; při tom se zjistí zbylé zásoby v přítomnosti obviněného nebo jeho zástupce přepočtením, změřením anebo zvážením a přesně vyznačí v inventáři, který podpíše obviněný nebo jeho zástupce a všichni členové komise. Výsledky vyšetřování oznámí soud, je-li třeba, censurním orgánům povolaným zkoumati účty, aby je srovnali s dřívějšími účty, které s tím souvisí, a zjistili schodek.

§ 30.

Zabavení, domovní a osobní prohlídka.

(1) Mají-li předměty propadající zabavení býti odňaty osobám, které samy jsou podezřelé z trestného jednání nebo které v trestní věci, o kterou jde, jsou osvobozeny od svědecké povinnosti, nemůže proti těmto osobám býti užito donucovacích prostředků podle § 193 v. tr. ř., může však u nich k tomuto účelu býti provedena domovní a osobní prohlídka.

(2) Telegramy, dopisy a jiné zásilky se zabavují buď písemným příkazem, jež soud odevzdá poštovnímu nebo telegrafnímu úřadu neb jinému příslušnému dopravnímu ústavu, nebo v pilných případech ústním nařízením u úřadu neb ústavu. V písemném příkazu označí soud zevrubně předměty, které mají býti zabaveny. Při zabavení ústním nařízením napíše soudcovský orgán, který koná úřední jednání, dvojmo protokol o nařízeném zabavení. Jeden stejnopis ponechá u poštovního nebo telegrafního úřadu (dopravního ústavu). Jde-li o případ uvedený v § 227, odst. 2, v. tr. ř., nutno v písemném nařízení nebo v protokole uvést okolnosti, podle nichž lze souditi, že dopisy, telegramy a jiné zásilky, které třeba zabavit, pocházejí od obviněného neb jsou pro něho určeny. Je-li nebezpečí v prodlení, může zabavení býti také zařízeno telefonicky nebo telegraficky; tu však nutno zároveň ihned zaslati písemné nařízení; dokud písemné nařízení nedojde, nevydá poštovní (telegrafní) úřad (dopravní ústav) soudu zásilky (telegramy).

(3) Není dovoleno zabavit úřední předměty

nebo spisy uschované u některého vojenského neb občanského úřadu neb u úředního orgánu. Potřebuje-li jich soud, požádá úřad neb úřední orgán, aby mu je zaslal aneb aby dovolil jich ohledání. Bylo-li zaslání neb ohledání odepřeno, třeba o tom zpravit ministerstvo národní obrany. Úřední a služební spisy a jiné předměty, které jsou úředním anebo služebním tajemstvím, nebo bez kterých veřejná služba nemůže býti vykonávána, nutno ponechat vždy v uschování příslušného vojenského neb občanského úřadu, a je-li třeba, ohledati je na místě samém.

(4) Ženy musí prohledávati osoby ženského pohlaví.

(5) Ustanovení § 27, odst. (1), (3) a (5), platí obdobně také při zabaveních a prohledáváních.

§ 31.

Opatření potřebná podle zákona o podmíněčném odsouzení.

Již v řízení vyhledávacím třeba dbáti toho, aby bylo opatřeno vše, čeho bude při hlavním přelíčení potřebí k rozhodnutí o podmíněčném odkladu vykonání trestu (§ 1 vl. nař. č. 598/1919 Sb. z. a n.). To však se nesmí díti na újmu rychlosti vyhledávacího řízení a překážeti provedení hlavního přelíčení (§ 7, odst. (2), zák. č. 562/1919 Sb. z. a n.).

V. ODDÍL.

Podání obžaloby.

§ 32.

Písemná obžaloba a její oznámení obviněnému.

(1) Byl-li požádán vojenský neb občanský trestní soud anebo představené velitelství obviněného, aby mu oznámily písemnou obžalobu nebo trestní návrh (§ 244, odst. 2, v. tr. ř.), připojí se k žádosti opis písemné obžaloby nebo trestního návrhu s přílohou (§ 243, odst. 3 v. tr. ř.), byla-li veřejným žalobcem soudu zaslána. Občanský trestní soud anebo velitelství třeba výslovně upozorniti na ustanovení § 244, odst. 4, v. tr. ř., a to tím způsobem, že se v žádosti uvede vše, o čem obviněný podle tohoto ustanovení má býti poučen. Jde-li o projednání trestní věci před samosoudcem, třeba připomenouti obviněnému, že může proti tomu, aby jeho trestní věc byla přikázána k rozsouzení samosoudci, buď sám aneb jeho obhájce podati odpor ve lhůtě tří dní, počítané ode dne, kdy byla dodána písemná obžaloba obhájci, kterého obviněný

sám byl přibral a soudu již oznámil anebo neprodleně oznámí, neb obhájci, kterého mu soud určí z moci úřední, kdyby obviněný ono oznámení opominul. V trestních věcech povahy prosté a jasné požádá soud o oznámení obžaloby zpravidla představené velitelství obviněného.

(2) Podává-li veřejný žalobce obžalobu (trestní návrh) proti několika obviněným, dodá soudu písemnou obžalobu (trestní návrh) v tolika stejnopisech, aby jeden byl uložen ve spisech a ostatní mohly býti vydány obviněným, jestliže se práva na vydání opisu nezřekli. V opisech určených pro jednotlivé obviněné mohou býti vypuštěny ony části obžaloby, jež se jich netýkají ani přímo ani nepřímo.

(3) Nastane-li jinak za řízení potřeba opisů písemné obžaloby nebo trestního návrhu a jejich příloh, pořídí je zpravidla soud.

(4) Do protokolu o oznámení písemné obžaloby (trestního návrhu) třeba také pojmuti vyjádření obžalovaného, souhlasí-li se zamýšleným snad zkrácením lhůty, která po zákonu musí býti mezi dnem, kdy obžaloba byla oznámena, a dnem, kdy se hlavní přelíčení má konati (§ 246, odst. 2, v. tr. ř.).

VI. ODDÍL.

Hlavní přelíčení a jeho příprava.

§ 33.

Příprava k hlavnímu přelíčení.

(1) Ustanovuje den a hodinu hlavního přelíčení, má soud míti na paměti, aby co možná nebyly způsobeny značnější poruchy vykonávání služby u vojska. Je-li to podle poměrů účelné, může soud v dohodě s vojenským místním velitelstvím ustanoviti na každý rok předem určité dni v týdnu jakožto dni přelíčení. Toto nařízení není však na překážku, aby se ze závažných důvodů, nebo když v ustanovený den je svátek, přelíčení nekonala také v jiné dny.

(2) Počet přelíčení položených na jednotlivý den třeba podle získaných zkušeností a s náležitým zřetelem k druhu a rozsahu trestních věcí, o kterých při přelíčení bude jednáno, stanoviti tak, aby co možná jednotlivá přelíčení nemusila pro nedostatek času býti přerušena neb odročena. Také počátek několika přelíčení položených na jeden den nutno podle pravděpodobné délky předchozích přelíčení

ustanoviti tak, aby zúčastněné a obeslané osoby na počátek přelíčení dlouho nečekaly.

(3) S žádostí, aby k přelíčení byli určeni a vysláni členové nalézacího soudu (náhradníci), kteří nejsou soudci z povolání, obrátí se soudy k vojenskému místnímu velitelství svého sídla, a mají-li to býti příslušníci četnictva, k příslušnému zemskému četnickému velitelství.

(4) Hlavní přelíčení může se konati v místě mimo sídlo soudu ležícím (§ 246, odst. 3, v. tr. ř.) zvláště tenkrát, když třeba při hlavním přelíčení vyslyšati veliký počet svědků, kteří jsou v místě od úředního sídla soudu vzdáleném anebo nablízku tohoto místa, nebo když právem lze za to míti, že bude nutné, aby nalézací soud provedl v takovém místě ohledání. Přisedící soudce, kteří nejsou soudci z povolání, vyžádá soud od vojenského místního velitelství místa, kde se hlavní přelíčení bude konati; není-li v něm posádky, obrátí se soud na velitelství posádky nejbližší; přisedící z řad četnictva vyžádá si soud od příslušného zemského četnického velitelství.

(5) Návrhy učiněné ústně před dnem hlavního přelíčení, aby byly provedeny důkazy (§ 250, odst. 2, v. tr. ř.), zaznamenaná předseda hlavního přelíčení ve spisech. Zamítne-li soud průvodní návrhy (§ 251, odst. 1, v. tr. ř.), dá o tom vědomost navrhovateli a uvede důvody.

(6) Nařídil-li soud, aby byli obesláni noví svědci a znalci k hlavnímu přelíčení, z moci úřední (§ 252, odst. 1, v. tr. ř.), třeba o tom zpravit veřejného žalobce, soukromého žalobce, obžalovaného a jeho obhájce.

(7) Soudce určený za předsedu hlavního přelíčení učiní opatření podle § 31, je-li ho potřebí.

§ 34.

Hlavní přelíčení.

(1) Členové nalézacího soudu zasedají po pravé a levé straně předsedové podle hodnosti a služebního stáří. Veřejnému žalobci náleží místo u stolu postaveného na pravé straně soudního stolu, obhájci u stolu postaveného na straně levé.

(2) Předseda nalézacího soudu se připraví pro každé přelíčení studiem spisů a zvláště si zjedná zevrubnou znalost všeho, co bude pro rozhodnutí jak po stránce věcní, tak právní důležité. Také poskytne zapisovateli určenému pro hlavní přelíčení co možná příležitost, aby se ze spisů seznámil s trestní věcí.

(3) Předseda hlavního přelíčení otáze se obžalovaného na jeho osobní poměry a pak jej napomene, aby dával pozor při čtení (přednesení) obžaloby a na chod přelíčení.

(4) S obžalovaným se nesmí při hlavním přelíčení zacházeti tak, jako by byl již usvědčen; k jeho odpovědi nesmějí býti činěny nepříznivé poznámky a nesmí se proti němu vystupovati podrážděně nebo drsně. Proti svědkům se musí soudci vystříhati jakékoli kritiky, která nesouvisí s účelem řízení a vztahuje se na činnost anebo chování při té neb oné příhodě za jejich života, a mají bedlivě dbáti toho, aby nebyly zbytečně přetřásány nebo na veřejnost dány příběhy soukromého a rodinného života svědkova neb obžalovaného, které se nijak nevztahují na věc.

(5) Hlavní přelíčení řídí předseda tak, aby měly strany příležitost vyjádřiti se o všech důležitých věcech, aby přelíčení nezabíhalo k věcem nepodstatným, avšak při tom bylo provedeno důkladně a zevrubně, a aby předseda i přísedící nalézacího soudu nabyli jasného obrazu o tom, jak se věc zběhla a jaká jest její právní povaha. Proto se po výpovědi obžalovaného a po výpovědích důležitějších svědků nebo po provedení jiných průvodů otáze předseda hlavního přelíčení přísedících, pokládají-li za nutná ještě nějaká vysvětlení.

(6) Za postavení osoby podléhající občanské trestní soudní pravomoci k hlavnímu přelíčení (§ 278, odst. 1, v. tr. ř.) třeba pro pilnost požádati přímo příslušnou četnickou stanici, nebo bydlí-li taková osoba v obvodu státního policejního úřadu, tento úřad, jemuž se podle okolností oznámí, s kterým četnickým velitelstvím se má dohodnouti [§ 18, odst. (6)].

(7) Obžalovaný a obhájce mají po ukončení průvodního řízení učiniti svá vyjádření ústně a není jim dovoleno, aby podali obhajovací spis aneb jakékoli písemné vyjádření náhradou za ústní prohlášení.

(8) Trvá-li hlavní přelíčení přes úřední hodiny pro soud stanovené, má vždy též jeden orgán soudní kanceláře a jeden kancelářský zřízenec setrvati u soudu, až se jednání skončí (bude přerušeno neb odročeno).

§ 35.

Způsob sepsání rozsudků a usnesení. Poučení o opravných prostředcích.

(1) Usnesení o vyloučení veřejnosti a usnesení nalézacího soudu, proti kterým je dovo-

len samostatný právní prostředek (stížnost), musí býti zvláště sepsáno, důvody opatřeno a podepsáno předsedou hlavního přelíčení a zapisovatelem.

(2) Nebylo-li již v rozsudku rozhodnuto o podmíněčném odkladu vykonání trestu, ponevadž soud uznal za potřebné, aby bylo konáno ještě šetření, prohlásí soud v důvodech rozsudku, že o podmíněčném odkladu vykonání trestu bude rozhodnuto později. To se stane, i když při hlavním přelíčení nebyl podán návrh, aby obžalovanému, bude-li odsouzen, byl povolen podmíněčný odklad vykonání trestu.

(3) Usnesení a rozsudky nutno sepsati tak stručně, jak to dovoluje obsah; třeba dbáti toho, aby sloh byl určitý, jasný a snadno srozumitelný. Soudy, spisující usnesení, rozsudky a důvody rozhodnutí, musí míti vždy zřetel k veřejné bezpečnosti, mravnosti i slušnosti. Kde tedy jde zvláště o posouzení neuctivých, urážlivých, nemravných a neslušných výroků neb o skutečnosti, které nelze blíže vylíčiti a tak dáti v širší známost bez nebezpečí pro veřejné zájmy, napoví to soud takovými povšechnými slovy, kterých je nutně potřebí, aby k odůvodnění soudního rozhodnutí bylo naznačeno, jak se věc udála. Rozsudky třeba na konci důvodů datovati, a to dnem, kdy byly vyneseny, a nikoli dnem, kdy byly sepsány.

(4) Je-li třeba poříditi opisy rozhodnutí vydaných soudem ve věcech trestních proti několika osobám obžalovaným pro týž trestný čin (§ 337, odst. 1, v. tr. ř. ve znění podle čl. XLVI zák. č. 89/1918 Sb. z. a n., pak § 361 a 385 v. tr. ř.), nutno opsati a jednotlivému obžalovanému vydati jen onen díl společného rozhodnutí, který se ho týká, jestliže by z příčin veřejných bylo na pováženou dáti každému z obžalovaných úplný opis rozhodnutí. Takový částečný opis se pořídí tak, aby z něho byly úplně patrné jak obsah rozhodnutí, pokud se vztahuje na obžalovaného, o kterého jde, tak i důvody, na kterých se toto rozhodnutí zakládá. Stejným způsobem může býti vynechán z opisu určeného pro jednotlivé účastníky ten díl společného rozhodnutí, který se na jejich účast v trestní věci nevztahuje.

(5) Poučení podle § 312, odst. 4, v. tr. ř. a § 7 vl. nař. č. 598/1919 Sb. z. a n. dá předseda hlavního přelíčení obžalovanému zevrubně a způsobem vhodným pro stupeň jeho vzdělání. Poučení se má také vztahovati na to, v kterých lhůtách je nutno opravné prostředky ohlásiti a provésti a jak si při tom

třeba vésti (§ 324, odst. 1 až 4, v. tr. ř.). Obžalovaného, který je ve vazbě a byl odsouzen k trestu na svobodu, není-li důstojníkem, nutno upozorniti na ustanovení § 336, odst. 3, v. tr. ř., jestliže podmínka nastoupení trestu nastane hned po vyhlášení rozsudku. Není-li tomu tak, třeba takového obžalovaného poučiti ihned, jak podmínka ona nastane.

(6) Opis rozsudku třeba dodatí podle článku XLVI zák. č. 89/1918 Sb. z. a n. z úřední povinnosti tomu, kdo opravný prostředek ohlásil; výslovné žádosti strany o opis není třeba.

§ 36.

Protokol o hlavním přelíčení a poradní protokol.

(1) Do protokolu o hlavním přelíčení nutno zapsati mimo návrhy podané k opatření nových důkazů též tvrzené skutečnosti a průvodní prostředky, o něž navrhovatel opírá své tvrzení.

(2) Předseda hlavního přelíčení upozorní zapisovatele za přelíčení na odchylné nebo nové výpovědi; po sepsání protokolu o přelíčení je povinen jej přezkoušeti a nedostatky odčinit.

(3) Poradní protokol sepsaný u divisního soudu (§ 316 a 344 v. tr. ř.) má obsahovati jméno soudu, trestní věc, den (rok) porady a jména i hodnost přítomných osob. Potom se nejprve zapíše otázky (§ 273, posl. odst., v. tr. ř.), jež mezi přelíčením byly nalézacím soudem rozhodnuty, a to v pořádku, v jakém se vyskytly. Při tom třeba uvéstí návrhy zaznamenané v protokole o hlavním přelíčení, jež se na tyto otázky vztahují. Při každé otázce se zapíše ihned hlasy o ní podané. Na konec se zaznamená učiněné usnesení. Důvody hlasů odporujících usnesení nutno krátce uvéstí. Při jednomyslných usneseních postačí zpravidla záznam, že nalézací soud usnesení, které je zapsáno v protokolu o hlavním přelíčení, učinil jednomyslně. Při tom se uvede přesně místo, kde jest usnesení v tomto protokole zapsáno. Potom třeba výsledek porady a hlasování vykonaného o hlavním předmětu přelíčení uvéstí tak, aby jasně a určitě byly vyjádřeny hlasy všech jednotlivých hlasujících osob, jakož i důvody, které snad ta neb ona z nich připojila k podpoře stejných mínění neb uvedla pro svůj odchylný názor. Při tom však nutno se vystříhati opakování a zbytečné rozvláčnosti. Potom třeba jasně a přesně zapsati učiněné usnesení. Vyskytnou-li se při hlasování více než dvě různá mínění,

třeba uvéstí, jak posoudil a zařadil soud jednotlivé hlasy (§ 77, odst. 2 a 3, v. tr. ř.). Mimo to nutno poznamenati, které z uvedených rozhodovacích důvodů jednotlivých hlasů byly přijaty způsobem právě dotčeným.

(4) O poradách a o hlasováních, vykonaných při hlavním přelíčení, aniž toto přelíčení bylo přerušeno, nespisuje se poradní protokol, nýbrž nahradí se zápisem o vyhlášení učiněného usnesení v protokole o hlavním přelíčení.

(5) Poradní protokol nutno pevně spojití s protokolem o hlavním přelíčení tak, aby bylo vyššímu soudu možno jej z obalu vyjmouti a do něho nahlédnouti.

§ 37.

Přerušeni a odročení hlavního přelíčení.

(1) Započaté hlavní přelíčení může býti, jde-li o věc pilnou, dále konáno také v neděli nebo ve svátek.

(2) Bylo-li hlavní přelíčení přerušeno neb odročeno a nemohou-li se k dalšímu přelíčení dostaviti tíž členové nalézacího soudu, třeba toto hlavní přelíčení odložití do té doby, až pomine překážka ustanovení týchž členů nalézacího soudu, leč že tuto překážku nelze v přiměřené lhůtě odkliditi nebo že naléhavé příčiny nedovolují takového odložení.

VII. ODDÍL.

Opravné prostředky a obnova.

§ 38.

Jaká opatření činí soud 1. stolice o opravných prostředcích.

(1) Jsou-li pochybnosti, zda obžalovaný souhlasí s opravným prostředkem, jež podal (ohlásil) jeho obhájce proti rozsudku, uvedomí soud obžalovaného o tom, že opravný prostředek byl podán (ohlášen), a dá mu zákonné poučení (§ 325, posl. odst., v. tr. ř.). Odepře-li obžalovaný souhlas, třeba s opravným prostředkem naložiti tak, jako by byl ohlášen od neoprávněné osoby (§ 326, odst. 5, v. tr. ř.). Odvolá-li obžalovaný svůj souhlas dříve daný, dá soud obhájci na vědomí, že tím bylo od opravného prostředku upuštěno.

(2) Vzdala-li se jedna strana opravného prostředku proti rozsudku neb upustila-li od takového opravného prostředku dříve podaného (ohlášeného), dá soud ihned o tom zprávu druhé straně.

(3) Byl-li opravný prostředek proti rozsudku ohlášen při podání žádosti, aby bylo ospravedlněno zmeškání lhůty (§ 126, odst. 2, v. tr. ř.), naloží soud I. stolice s tímto ohlášením zrovna tak, jako by bylo učiněno včas. Soud se tedy zachová podle ustanovení §§ 337 až 339 (361) v. tr. ř. (čl. XLVI a XLVII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n.).

(4) Nelze-li z ohlášení odvolání nebo zmatečností stížnosti obžalovaného, který neměl při hlavním přelíčení obhájce, jasně poznati, kterými články rozsudku po jeho názoru se mu stala křivda nebo které důvody zmatečnosti snad chce namítati, jakož i kterými skutečnostmi pokládá tvrzenou zmatečnost za prokázanou, vyslechne soud obžalovaného podle § 337, odst. 2 v. tr. ř. bez prodlení potom, když uplynula lhůta k provedení opravného prostředku. Podal-li obžalovaný včas provedení opravného prostředku a je-li toto rovněž nedostatečné, nutno jej vyslechnouti bez prodlení potom, když provedení soudu došlo. Při výsledku třeba vysvětliti obžalovanému nedostatky jeho ohlášení nebo provedení opravného prostředku a poučiti ho. Vyslýchající soudní orgán přestane však na tom, že zapíše do protokolu, jak se obžalovaný vyjádřil, a zdrží se jakéhokoli vlivu na to, na čem se obžalovaný ustanoví. Od výsledku obžalovaného lze upustiti, jestliže zaslal soudu, byť i lhůta již byla prošla, písemné vyjádření, z něhož je zřejmo, na čem svůj opravný prostředek zakládá.

(5) Spisy nutno předložiti se zvláštní zprávou soudu vyšší stolice. Je povinností soudu, aby prve, než se tak stane, přezkoumal, bylo-li zadost učiněno předpisům vojenského trestního řádu o způsobu, jak naložiti s opravnými prostředky proti rozsudku, a zda jsou ve spisech zjištěny skutečnosti důležité pro posouzení otázky, byly-li lhůty zachovány. Při tom nutno dbáti ustanovení § 326, posl. odst., v. tr. ř. Ve zprávě uvede soud, zda obžalovaný je ve vazbě či na svobodě, zda nastoupil trest (§ 336, odst. 3, v. tr. ř.), a u vojenského gázisty nebo příslušníka četnictva, zda je zproštěn služby (§ 2, odst. (2)). Nastane-li některá z těchto skutečností teprve potom, když spisy byly již předloženy vyššímu soudu, třeba to tomuto soudu neprodleně oznámiti. To platí též o změnách těchto skutečností, jež v této době nastaly. K zprávě podané nejvyššímu vojenskému soudu nutno připojiti po dvou ověřených opisech obžaloby, rozsudku, opravných prostředků a vyjádření druhé strany (§ 338, odst. 2, v. tr. ř. ve znění podle čl. XLVII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n.). Z před-

mětů soudem uschovaných (zabavených) třeba zaslati vyššímu soudu toliko ty, jichž je při rozhodnutí o podaném opravném prostředku nezbytně třeba. Ve zprávě připojené k předkládaným spisům třeba zaslané předměty zevrubně označiti. Stěžuje-li si strana v opravném prostředku na to, jak bylo vedeno řízení, a nepodávají-li spisy náležitěho vysvětlení, vysloví se o tom soud první stolice v této zprávě.

(6) Soud musí dbáti toho, aby o ústním líčení nařízeném u nejvyššího vojenského soudu byly osoby jmenované v § 368, odst. 2 až 4, v. tr. ř. včas zpraveny. Vyskytnou-li se překážky, oznámí to soud nejvyššímu vojenskému soudu nejpozději tři dni přede dnem ústního líčení.

(7) Rozhodnutí vyšší soudní stolice nutno veřejnému žalobci dáti k nahlédnutí.

(8) Usnesení soudu podle § 3, odst. (1) a (2) [§ 9, odst. (2)] zákona ze dne 18. srpna 1918, č. 318 ř. z., o náhradě škody za vyšetřovací vazbu třeba neprodleně dáti na vědomí veřejnému žalobci (§ 3, odst. (3), tohoto zákona).

§ 39.

Řízení u divisiního soudu o odvolání proti rozsudkům brigádních soudů a o stížnostech na vazbu.

(1) Byly-li v ohlášení nebo provedení odvolání proti rozsudku brigádního soudu nebo ve vyjádření o nich podány návrhy nových důkazů (§ 337, posl. odst., a § 338, posl. odst., v. tr. ř.) a dá-li soud těmto návrhům místo, oznámí to soud odvolateli a druhé straně. Taktéž třeba oznámiti navrhovateli odmítnutí učiněného průvodního návrhu (§ 341, odst. 1, v. tr. ř.). Bylo-li nařízeno ústní odvolací líčení, spojí soud oznámení o tom, jak rozhodl o podaných průvodních návrzích, s oznámením dne a hodiny, kdy se líčení bude konati.

(2) O neveřejných seděních konaných podle ustanovení čl. XXXII zák. č. 89/1918 Sb. z. a n. třeba sepsati protokol, v němž se zaznamenají mimo jména osob přítomných všechny závažné události, jež se za sedění zběhly, dále způsob, jak bylo hlasováno, a výsledek hlasování; není tedy potřebí spisovati ještě zvláštní protokol, jaký je předepsán o poradách a hlasováních při hlavních přelíčeních. V trestních věcech přikázaných divisinímu soudu nevkládá se tento protokol do příslušných trestních spisů, jejichž značku dostane, nýbrž uschová se ve zvláštním svazku pro spisy stejného druhu. Do příslušných trestních spisů třeba vložiti toliko rozhodnutí o stížnostech na

vazbu. Protokol stejného druhu v trestním řízení vedeném u brigádního soudu zůstane uložen v příslušném spise „Do“ [§ 55, písm. b)] u divisního soudu.

§ 40.

Obnova.

(1) Byl-li návrh na obnovu trestního řízení učiněn u soudu ústně, nutno státi na tom, aby okolnosti, o které se žádost za obnovu opírá, byly podány zřetelně i určitě a aby byly uvedeny průvodní prostředky, kterými mají býti tyto okolnosti potvrzeny.

(2) Upustí-li soud z některého důvodu v § 392, posl. odst., v. tr. ř. uvedeného od provedení navržených průvodů, odůvodní to ve zprávě připojené ke spisům, jež předkládá nejvyššímu vojenskému soudu.

(3) Není-li nutné, aby obžalovaný byl přítomen hlavnímu přelíčení nařízenému, když byla povolena obnova (§ 398, odst. 3, v. tr. ř.), třeba mu přece včas dáti vědomost o dni a hodině, kdy se přelíčení bude konati, a připomenouti mu, že se může k hlavnímu přelíčení osobně dostavit nebo se dát zastupovati obhájcem.

(4) Byla-li na návrh některé z osob uvedených v § 389, odst. 1 v. tr. ř. povolena obnova řízení v prospěch zemřelého a bylo-li nařízeno hlavní přelíčení, třeba navrhovatele o dni a o hodině přelíčení včas zpravit a upozorniti na ustanovení § 399, odst. 2, v. tr. ř. Neoznámí-li osoby dotčené v § 389, odst. 1, v. tr. ř. soudu nejdéle tři dni před přelíčením jméno obhájce, nutno obhájce určit z úřední moci.

VIII. ODDÍL.

Opatření soudu po pravoplatnosti rozsudku.

§ 41.

Záznamy po pravoplatnosti rozsudku.

(1) Soud I. stolice zaznamená na rozsudku, který vynesl, jakmile rozsudek vejde v moc práva, tuto skutečnost a den, kdy pravoplatnost nastala. Stane-li se rozsudek pravoplatným jen zčásti, třeba to v záznamu přesně vyjádřiti. Trestní spisy zašle potom soud veřejnému žalobci, aby se vyjádřil, má-li odsouzený ihned trest nastoupiti, či povoluje-li veřejný žalobce odsouzenému odklad trestu a na jak dlouhou dobu zákonem dovolenou. Vyjádří-li se veřejný žalobce v té příčině hned po vyhlášení rozsudku, není třeba mu zasílati spisy, není-li k tomu jiného důvodu.

(2) Na rozsudku I. stolice nutno dále mimo skutečnosti vyjmenované v § 414 v. tr. ř. (čl. L zák. č. 89/1918 Sb. z. a n.) zaznamenati též nastoupení trestu přerušného, zaplacení trestu na penězích (povolení lhůt a zaplacení jednotlivých splátek), počátek vykonávání náhradního trestu, nařízení vykonání trestu podmíněčně odloženého (§ 8 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n.), udělení milosti a její rozsah, konečně dobu vazby započítané do trestu podle § 417 v. tr. ř.

(3) Na zvláštním listu třeba zaznamenati ve spisech, o které skutečnosti bylo opřeno započítání této vazby.

(4) Byl-li rozsudek I. stolice co do výroku o trestu změněn rozsudkem vyššího soudu tak, že se záznamy skutečností uvedených v odst. (2) na rozsudek první stolice nehodí, třeba učiniti tyto záznamy na rozsudku vyšší stolice.

§ 42.

Zařízení vykonání trestu.

(1) Každý trest na svobodě, jenž má býti vykonán, oznámí soud I. stolice neprodleně vojenské věznicí, kde odsouzený má trest nastoupiti. Zároveň nutno nařídit, aby odsouzený, je-li na svobodě, byl dodán do vazby.

(2) Byl-li vojenské osobě konající činnou službu povolen odklad trestu, třeba dobu odkladu oznámiti kmenovému tělesu, aby odsouzený byl včas k nástupu trestu dodán do vazby; stran příslušníků četnictva dá soud zprávu příslušnému zemskému četnickému velitelství, a jde-li o příslušníka četnictva zařazeného v ministerstvu vnitra neb u generálního velitele četnictva, ministerstvu vnitra.

(3) Povolí-li se odklad trestu odsouzenici, který nenáleží k vojenským osobám v činné službě, vyzve ho soud, aby nastoupil trest včas. Nehlásí-li se odsouzenec včas, třeba postupovati podle § 18, odst. (6), aby k nastoupení trestu byl postaven. K žádosti o postavení se připojí opis rozsudku bez důvodů, avšak s potvrzením, že rozsudek nabyl moci práva.

(4) Odklad trestu třeba vždy oznámiti též vojenské věznicí.

(5) Podle ustanovení odst. (2) až (4) zachová se soud také, byl-li trest na svobodě přerušen.

(6) Všechny prosby za povolení odkladu trestu nebo přerušení vykonání trestu, které soudu dojdou, zašle soud s trestními spisy neprodleně veřejnému žalobci (§ 30 služební instrukce a jednacího řádu pro vojenské prokurátory, jejich funkcionáře a generálního

vojenského prokurátora). Jde-li o odklad trestu podle § 127, odst. 2, § 395, odst. 1, a § 423 v. tr. ř., zašle soud I. stolice trestní spisy veřejnému žalobci dříve, než je předloží vyššímu soudu.

(7) Rozsudek, který byl vynesěn, když bylo vyhověno zmateční stížnosti k zachování zákona (§ 379 v. tr. ř.), nebo byla nařízena obnova řízení (§ 400 v. tr. ř.), předloží soud i s trestními spisy, jakmile rozsudek nabude moci práva, ministerstvu Národní obrany, jde-li o vojenského gážístu a nemá-li podle tohoto nového rozsudku již místa ztráta hodnoty, jež byla vyslovena proti takové osobě rozsudkem dřívějším; jde-li o příslušníka četnictva, zašle soud v takových případech spisy ministerstvu vnitra.

§ 43.

Jak naložit s žádostí o udělení milosti a s návrhy toho obsahu.

(1) Týká-li se žádost o milost několika odsouzení, řídí se soudy, není-li zákonem stanoveno jinak, těmito pravidly:

a) Jde-li o odsouzení různými brigádními soudy, koná řízení o žádosti brigádní soud, který vynesl poslední rozsudek;

b) jde-li však o žádost vztahující se na odsouzení různými divisními soudy, anebo různými divisními a brigádními soudy, přísluší konati řízení divisnímu soudu, který vynesl poslední rozsudek pro zločin, a není-li takového odsouzení, tomu divisnímu soudu, od kterého byl vynesen poslední rozsudek.

(2) Byla-li žádost o milost podána nebo došla-li u vojenského soudu, který k řízení není povolán, třeba ji postoupiti soudu příslušnému. Tento soud vykoná pátrání potřebná k tomu, aby mohla býti posouzena odůvodněnost žádosti, a oznámí výsledek soudům, o které jde. Zároveň jim dá na vědomí všechna odsouzení, na která se žádost vztahuje. Tyto soudy podají posudek o žádosti stran odsouzení, která se u nich vyskytla, opatří též posudek veřejného žalobce a zašlou posudky s příslušnými trestními spisy soudu konajícímu pátrání. Tento soud se vyjádří o žádosti stran odsouzení, které u něho nastalo, vyžádá si vyjádření od veřejného žalobce a předloží všechny trestní spisy se všemi posudky nejvyššímu vojenskému soudu.

(3) O konečném rozhodnutí zpraví soud, který konal pátrání, ostatní zúčastněné soudy, uvede úřad (činitele), který rozhodl, datum a

jednací číslo rozhodnutí a vrátí trestní spisy, kam náleží.

(4) Bylo-li z milosti povoleno zahlazení odsouzení (výmaz trestu), oznámí to soud, který konal pátrání, stran všech zahlazených odsouzení úřadu trestního rejstříku.

IX. ODDÍL.

Náklady trestního řízení.

§ 44.

Vyměřování a vyplácení poplatků.

(1) Poplatky náležející občanským osobám (také vojenským osobám mimo činnou službu) vyslechnutým u soudu jakožto svědci nebo znalci nebo příbráným jakožto tlumočníci vyměří soudcovský orgán, který koná úřední jednání, nebo předseda přelíčení. Je-li soudcovský orgán vyslán mimo sídlo soudu, dá se mu potřebná záloha, aby mohl oprávněným osobám vyplatiti poplatky na místě.

(2) Příslušníci četnictva, kteří byli k soudu obesláni jakožto svědci, znalci nebo tlumočníci nebo k jinaké účasti v trestním řízení, podávají cestovní účet četnické účtárně, na kterou jsou odkázáni, aby účet přezkoušela a zaslala soudu, jenž pak útraty zaplatí.

(3) Svědečné a jiné náležité poplatky vyplácí a dá si osobou mající na ně nárok potvrditi přednosta soudu (soudcovský orgán mimo sídlo soudu) nebo orgán soudní kanceláře, který spravuje peněžní zálohu (prováděcí nařízení k § 409, odst. 4, v. tr. ř. [§ 23, odst. 7]).

X. ODDÍL.

Dozor na brigádní a divisní soudy.

§ 45.

Služební dozor.

(1) Všeobecný služební dozor na vykonávání trestní pravomoci u brigádních a divisních soudů náleží ministerstvu národní obrany. Přímý služební dozor na brigádní soudy mají divisní soudy, kterým brigádní soudy jsou podřízeny, na divisní soudy nejvyšší vojenský soud; tento soud dohlíží také na úřední činnost u brigádních soudů.

(2) Z práva dozoru, jímž nesmí býti porušeno ustanovení § 26 v. tr. ř., vyplývá oprávnění dohlížeti na řádné vykonávání úředních prací, přidržovati soudy k plnění jejich povinností a postarati se o to, aby zpozorované vady byly odklizeny, neb učiniti

o tom udání úřadu povolanému k nařízení potřebných opatření. Právo dozoru vztahuje se na všechny osoby, které u soudů podléhajících dozoru jsou přiděleny nebo zaměstnány.

(3) Přímý služební dozor se vykonává udílením potřebných pokynů a poučení, když po nahlédnutí do spisů předložených z jakékoli příčiny jsou zřejmé nepořádky, průtahy a nesprávnosti ve vykonávání úředních prací. Úřad, kterému je svěřen dozor, může si dát předložit od jednotlivých soudů jeho dozoru podléhajících nějaký počet spisů, aby zkoumal, jak jsou úřední práce vykonávány. Nejvyšší vojenský soud je také oprávněn vytýkati vady ve vykonávání úředních prací, jež zpozoroval vykonávaje svůj soudcovský úřad, a učiniti ministerstvu národní obrany oznámení o vadách zpozorovaných a o tom, co nařídil, aby je odklidil.

(4) Soudy a osoby jim přidělené mají nařízení úřadů a orgánů, jimž je svěřen dozor, přesně zachovávat a jim na požádání o všech úředních věcech dати vysvětlení.

DRUHÁ HLAVA.

Jednací řád.

I. ODDÍL.

Všeobecné pokyny, jak konati úřední práce.

§ 46.

O používání Jednacího řádu
branné moci.

Brigádní a divisní soudy řídí se Jednacím řádem branné moci, není-li v této hlavě ustanoveno jinak.

§ 47.

Úřední hodiny.

(1) Kolik hodin denně třeba ve všedních dnech úřadovati u brigádních a divisních soudů za obyčejných poměrů [§ 2, odst. (4)], určí ministerstvo národní obrany.

(2) Pro neděle, svátky a památné dni republiky Československé (§ 1, 2 zákona ze dne 3. dubna 1925, č. 65 Sb. z. a n. o svátcích a památných dnech republiky Československé) určí přednosta soudu, aby střídavě vždy jeden důstojník justiční služby a jeden orgán soudní kancelářské služby dopoledne po čas přednostou stanovený prodléval u soudu.

(3) Přednosta soudu ustanoví v dohodě s vojenským prokurátorem (funkcionářem

vojenského prokurátora) hodiny, v kterých se úřední práce konají, a může úřední hodiny rozdělit na dopoledne a odpoledne, dbaje místních poměrů. K rozvrhu úředních hodin u brigádních soudů je třeba schválení přednosty představeného divisního soudu, který se dohodne s vojenským prokurátorem.

(4) Úřední hodiny, jejich rozvrh a každou změnu v rozvrhu nutno včas na úřední tabuli u soudu vyhlásiti a oznámiti též všem vojenským místním velitelstvím, která jsou v obvodu soudu, aby je oznámila v denním rozkaze.

(5) Podatelna (§ 48) přejímá poštovní zásilky také mimo úřední hodiny.

§ 48.

Podatelna.

(1) Všechny spisy soudu došlé přejímá osobně orgán soudní kanceláře k tomu určený. Úřadovnu tohoto kancelářského orgánu nutno označiti jakožto soudní podatelnu. V podatelně se nesmí žádný spis pro soud podaný odmítnouti nebo podateli zase vydati.

(2) Kdo podává písemné podání pro soud určené v podatelně, může žádati o stvrzenku. Tuto stvrzenku vydá kancelářský orgán, který podání přijal.

§ 49.

Presentační klausule.

(1) Úřední věci adresované do rukou přednosty soudu neb označené jakožto důvěrné nebo tajné, které dojdou uzavřeny, nutno předložiti přednostovi soudu, aby je otevřel; všechna ostatní zapečetěná neb jiným způsobem uzavřená podání otevře orgán podatelny, aniž poruší pečeti. Není-li orgán podatelny vojenským gázistou, třeba také věci, které došly uzavřené a obsahují peníze nebo peněžní hodnotu, předložiti přednostovi soudu, aby je otevřel. Přednosta soudu může uložit důstojníku kancelářské soudní služby u soudu přidělenému, aby sám otvíral důvěrné úřední spisy. Tajné otvírá vždy sám.

(2) Každý spis nutno v podatelně ihned, jakmile byl převzat, a to, žádá-li o to strana, v její přítomnosti, opatřiti presentační klausulí. Presentační klausule udává pojmenování soudu a datum, kdy spis došel (den a leto-počet); mimo to třeba uvést počet příloh:

Divisní (brigádní) soud v

Došlo dne 19.....

Spis Příloh

(3) Presentační klausule se vytiskne razítkem; tisk razítka musí býti zřetelný. Nesmí-li býti spis v podatelně otevřen [odst. (1)], třeba presentační klausuli zatím dáti na adresní stranu obalu, jinak zpravidla uprostřed hned pod textem došlého podání. Schází-li některá z příloh v podání uvedených, poznamená se to vedle presentační klausule. Při pilných věcech nutno v presentační klausuli uvésti hodinu, kdy spis došel.

(4) Je-li den, kterého spis byl podán na poštu, z nějakého důvodu důležitý, nebo může-li se státi důležitým, třeba tento den z poštovního podacího razítka vytištěného na obalu zaznamenati na úředním spise samém vedle presentační klausule (na př. podle poštovního razítka podáno dne 1. srpna 1929). Obal aneb jeho část s poštovním razítkem přiloží se vždy k došlému spisu, jde-li o lhůty k opravným prostředkům (vyjádřením o nich). Jakmile den, kdy zásilka byla podána na poštu, byl takto na úředním spise zaznamenán nebo jakmile bylo shledáno, že tento den nemá významu, uschovají se obaly spisů, které došly poštou, srovnané podle dat, nejméně po tři měsíce, leda by mimo případ dříve uvedený z jiných důvodů bylo vhodné, aby byly ponechány ve spisech. Byly-li opravné prostředky (vyjádření o nich) podány u soudu přímo, poznamená se vedle presentační klausule: „podáno u soudu přímo“, je-li den, kdy podání došlo, za lhůtou zákonem stanovenou pro ohlášení nebo provedení opravného prostředku (vyjádření o něm).

(5) U úředních spisů, které otevřel přednost soudu, vytiskne se presentační klausule tak, jak jest na obalu, na úřední spis samý a doplní se záznamem o počtu příloh a o tom, zda je věc pilná, nebo kdy spis byl podán na poštu.

(6) Presentační klausule na úředních spisech, které se zapisují do důvěrného jednacího protokolu, připojí se takovým způsobem, aby se obsah úředního spisu nedostal nepovolaným osobám na vědomost.

(7) Orgán podatelny nesmí přijmouti žádné podání, jestliže ten, kdo je přinesl anebo poslal, prikazuje, aby je ne hned, nýbrž teprve v určité době nebo za jistých podmínek opatřil presentační klausulí neb odevzdal k úřednímu jednání.

§ 50.

Jednací protokoly.

(1) Nařízení a výnosy jiných úřadů, osobní věci mužstva u soudu přiděleného, všechna

uđání u soudu učiněná [§ 14, odst. (1)] a všechny spisy na ně se vztahující, které dojdou soudu, prve než bylo zavedeno soudní vyhledávací řízení nebo byla podána písemná obžaloba (trestní návrh), občasně výkazy a zprávy a všechny úřední spisy správní povahy, které se nevyřizují důvěrně, zapisuje do jednacího protokolu orgán podatelny, kterému bylo svěřeno jeho vedení. U divišních soudů se zapisují do jednacího protokolu též došlé žádosti o právní pomoc.

(2) Osobní věci gážístů (aspirantů), kteří u soudu konají služby, výtky, které se dávají v jednotlivých trestních věcech podle ustanovení o služebním dozoru, jakož i všechny správní věci, které se podle všeobecných předpisů nebo zvláštních pokynů vyřizují důvěrně, zapisuje přednosta soudu sám do důvěrného jednacího protokolu, jež sám vede; může však k tomu určit též důstojníka kancelářské soudní služby u soudu přiděleného.

(3) Číslo, pod kterým se spis do jednacího (důvěrného jednacího) protokolu zapíše, třeba zřetelným písmem nebo vtištěním razítka na spis umístiti pod presentační klausuli a před ně dáti značku „Čj. (Dův.)“. Číslo jdou od 1. ledna dále až k poslednímu prosinci. Jak se nakládá se spisy tajnými, ustanovuje Jednací řád branné moci.

(4) K jednacím protokolům třeba vésti abecední seznamy podle jmen účastníků nebo podle jinak vhodných hesel.

§ 51.

Soudní pečeti.

Soudní pečeti nutno uschovati podle pokynů přednosta soudu. Soudní pečeti třeba opatřiti: prvopisy rozsudků a usnesení, ověření, listiny, jimiž byl určen obhájce z úřední moci, úřední potvrzení, vyměření poplatků a všechny dopisy ve styku se zahraničními úřady a úředními orgány.

II. ODDÍL.

Rejstříky a seznamy.

§ 52.

Všeobecné předpisy o rejstřících.

(1) Jednotlivé trestní věci soudu došlé vyjma spisy dotčené v § 50 zapisují se do předepsaných rejstříků trestních věcí (§ 54 a 55), které vede orgán podatelny podle ročníků. Rejstříky jsou důležité pro označení, uspořádání a uschování spisů a má z nich býti

zřejmá činnost soudu v jednotlivé trestní věci; rejstříky nejsou však k tomu, aby podávaly přehled všech jednotlivých úředních spisů došlých v téže trestní věci. Do rejstříků smějí býti zapisovány toliko události označené v nadpisech jednotlivých sloupců a mimo to do sloupce určeného pro poznámky taková opatření a počiny, které jsou důležité v trestním řízení (na př. podání opravného prostředku) neb jichž záznam je pro trestní řízení důležitý (na př. stížnost na vazbu, odeslání spisů). V sloupci pro poznámky třeba také zapsati každý akt milosti udělené v trestní věci, o níž jde.

(2) Rejstříky se počínají každý rok znova jedničkou; čísla jdou po sobě až do konce kalendářního roku.

(3) Byla-li nějaká věc omylem zapsána do nějakého rejstříku, třeba číslo i s ostatními zápisy k tomu se vztahujícími červenou tužkou přeškrtnouti. Měla-li se zapsati do jiného rejstříku, záznamu nebo do některého z jednacích protokolů, třeba ji ihned zapsati do rejstříku atd., kam náleží; u dřívějšího zápisu nutno v sloupci určeném pro poznámky odkázati na tento rejstřík (jednací protokol) a na číslo, pod kterým tam věc byla zapsána.

(4) Jednotlivé trestní věci se zapisují v rejstřících v tom pořadí, jak došel soudu spis, kterým věc soudu k úřednímu jednání byla odevzdána (žádost veřejného žalobce o zavedení soudního vyhledávacího řízení, podání obžaloby nebo trestního návrhu, zpráva, kterou se zasílají spisy při odvoláních atd.). Číslo, které trestní věc dostane při prvním zápisu, jmenuje se rejstříkové číslo.

(5) Zápisy do sloupců rejstříků, které došlou trestní věc označují (den, kdy došla, veřejný žalobce, obviněný, trestný čin atd.), třeba učiniti hned, jak dojde první úřední spis o této věci. Ostatní zápisy nutno učiniti během řízení, a to neprodleně, jakmile se orgánu podatelny, který rejstřík vede, dostalo bezpečným způsobem, opřeným o spisy, vědomosti o nařízení neb o rozhodnutí soudu neb o jiné skutečnosti pro zápis důležité. Není dovoleno zápisy odložit až do úplného ukončení jednotlivé trestní věci.

(6) U vojenských gážístů a příslušníků četnictva vykoná se zápis v rubrice „Obviněný“ červeným inkoustem.

(7) Trestní věci úplně ukončené třeba na levé straně rejstříku znamením barevnou tužkou zvlášť označiti.

(8) Sloupce, do kterých se nic nezapiše, nutno, jakmile tato okolnost vyjde najevo, nej-

později však při zápisu, kterým se úplně ukončení trestní věci v rejstříku vyznačí, vyplniti vodorovnou čarou. Byla-li trestní věc postoupena, třeba to poznamenati v sloupci pro poznámky a uvést úřad, kam spisy byly zaslány.

§ 53.

Vedení rejstříků trestních věcí.

(1) Každá trestní věc, není-li v tomto předpise výjimek, dostane jen jedno rejstříkové číslo; úřední spisy došlé k této trestní věci, když již byla zapsána do rejstříku, nedostanou nové rejstříkové číslo, nýbrž třeba s nimi nařaditi podle § 57, odst. (1) a (2), a § 58.

(2) Také, je-li v některé trestní věci zúčastněno několik obviněných aneb je-li některý obviněný viněn z několika trestných činů, třeba přece této trestní věci dáti jen jedno rejstříkové číslo, ať byl větší počet obviněných anebo trestných činů zjištěn hned, když věc soudu došla, ať se objevil teprve během řízení. V rejstříku nutno však uvést všechny obviněné a všechny trestné činy, tyto jen tak, že se zapíše příslušné paragrafy trestního zákona (kvalifikace). Kázeňské přestupky se neuvádějí. Jména několika obviněných zúčastněných v téže trestní věci třeba v sloupci „obviněný“ pod sebou psáti s číslicemi 1, 2, 3 . . . a pak při dalších zápisech v této trestní věci, kde toho zřetelnost vyžaduje, připojením dotčené číslice označiti, na které obviněné se vztahují jednotlivé zápisy.

(3) Vyskytnou-li se v trestní věci v rejstříku již zapsané později ještě jiní obvinění a nemohou-li zápisy týkající se těchto obviněných pro nedostatek místa býti učiněny u prvního zápisu, vykoná se zápis po řadě dále, a to tak, že se v prvním sloupci napíše nikoli další rejstříkové číslo, nýbrž dřívější číslo trestní věci a před ně se dá písmeno „k“ (na př. „k 76“); kromě toho se u dřívějšího zápisu v sloupci pro poznámky upozorní na onu stranu rejstříku, na které další zápis byl učiněn.

(4) Byla-li některá trestní věc podle § 37, odst. 1, v. tr. ř. vyloučena, třeba vyloučenou věc, jakmile opět k soudu přijde, zapsati do rejstříku pod novým číslem. Jako nové trestní věci třeba mimo to zapsati trestní věci, které podle § 402 v. tr. ř. anebo obnovou trestního řízení opět k soudu přijdou, a tyto teprv, když byla povolena obnova. Ve všech právě uvedených případech nutno v sloupci pro poznámky jak při dřívějším, tak při novém zápisu udáním druhého rejstříko-

vého čísla upozorniti na souvislost obou trestních věcí. Bylo-li řízení podle § 241, 254, posl. odst., neb § 426, posl. odst., v. tr. ř. odloženo, dá se trestní věci jen tehdy nové rejstříkové číslo, když se řízení teprve po konci roku dále vede (§ 402 v. tr. ř.). Vede-li se však řízení ještě v témž roce dále, konají se zápisy při dřívějším zápisu věci a přeškrťávají se nebo doplňují data nepřiléhavá a v sloupci pro poznámky se poznamená, že bylo nařízeno, aby trestní řízení dále bylo vedeno.

(5) Zapiše-li se do rejstříku trestní věc, která byla delegací (§ 42 v. tr. ř.) do příslušnosti soudu přenesena nebo podle článku III, odst. 2, zák. č. 89/1918 Sb. z. a n. soudu postoupena, nutno v sloupci pro poznámky uvést soud, od kterého spisy došly, a kdy trestní věc k tomuto soudu došla. Vedle toho se připiše spisová značka, kterou měla trestní věc u dřívějšího soudu.

(6) Spojí-li se trestní věci, které jsou již zapísány do rejstříku, v jednu, třeba věc dále vésti pod nejstarším rejstříkovým číslem a přeškrtnouti ostatní rejstříková čísla barevnou tužkou. U jednotlivých spojených trestních věcí nutno v sloupci pro poznámky upozorniti na souvislost a počítati tyto trestní věci ve výkazech jako jeden trestní případ.

(7) Trestní věci na konci roku ještě nevyřízené nepřevádějí se do rejstříku příštího roku; uvedou se toliko pořadová čísla (rejstříková čísla) nevyřízených trestních věcí na první straně stejného rejstříku příštího roku pod nápisem „Nevyřízeno zůstalo v roce . . .“ v pořadí čísel dřívějšího rejstříku. Podle toho, jak se jednotlivé z těchto trestních věcí v tomto roce ukončí, třeba převedené rejstříkové číslo (pořadové číslo) v rejstříku nového roku přeškrtnouti a věc v dřívějším rejstříku, když byly ještě vykonány nutné zápisy, způsobem naznačeným v § 52, odst. (7), označiti jakožto vyřízenou. Když poslední ještě zbylá věc z dřívějšího ročníku rejstříku byla vyřízena, nutno tento ročník rejstříku uzavřít a na jeho obalu (deskách) uzavření vyznačiti (Uzavřeno dne).

(8) Není-li trestní věc před počátkem druhého roku (nečítajíc rok, kdy věc soudu došla) ještě vyřízena (tedy na př. věc z roku 1927 nebyla vyřízena do 1. ledna 1929), musí veškerý rejstříkový zápis býti převeden do rejstříku nového roku; převedené věci třeba zapísat na počátku nového rejstříku pod nápisem „Převedeno z roku . . .“ v pořadí čísel dřívějšího rejstříku, aniž se tato čísla změní, před věcmi, které v tomto roce došly. V sloupci pro poznámky dřívějšího rejstříku

nutno poznamenati, že věc byla převedena, uvést ročník nového rejstříku a stránku jeho, kde nový zápis byl vykonán (na př. převedeno 1929, str. 3). Rejstřík, z něhož věc byla převedena, třeba potom podle předpisu uzavřít; zároveň se přeškrtnou čísla těchto trestních věcí, zapsaná na první straně podle odst. (7) v rejstříku roku právě minulého. Převedené trestní věci se vedou pod starou spisovou značkou [§ 58, odst. (1)]; výsledek dalšího řízení se zapisuje v rejstřících nového roku.

(9) Byl-li obžalovaný rozsudkem nejvyššího vojenského soudu podle § 394, odst. 1, § 401, odst. 2, nebo § 378, odst. 2, v. tr. ř. obžaloby úplně nebo z části zproštěn aneb odsouzen k mírnějšímu trestu, zapiše se tento výsledek v sloupci pro poznámky. Tak se stane též, byl-li rozsudek I. stolice podle § 378, odst. 3, v. tr. ř. pro nepřislušnost zrušen. Tu se uvede též soud (úřad a pod.), kterému věc byla postoupena.

§ 54.

Rejstříky brigádních soudů.

(1) U brigádních soudů třeba vésti:

a) rejstřík Btr (vzor VI) o všech trestních věcech, v kterých funkcionář vojenského prokurátora požádal o zavedení (další vedení) vyhledávacího řízení neb učinil trestní návrh;

b) rejstřík Bp (vzor VII) pro žádosti jiných soudů a úřadů o právní pomoc (žádosti o výsledek svědků, znaleců neb obviněných, oznámení obžaloby a pod.).

(2) Brigádní soudy, jež nejsou v sídle divisního soudu, vedou mimo to rejstřík Bv (vzor VIII) o trestních věcech náležejících do oboru působnosti divisních soudů, v kterých provedení vyhledávacího řízení podle § 143, odst. 1, v. tr. ř. bylo odevzdáno brigádnímu soudu.

§ 55.

Rejstříky divisních soudů.

U divisních soudů je třeba vésti:

a) rejstřík Dtr (vzor IX) o všech trestních věcech, ve kterých vojenský prokurátor požádal, aby vyhledávací řízení bylo u soudu vedeno (dále vedeno), neb v kterých přímo podal obžalobu, a

b) rejstřík Do (vzor X) o odvoláních proti rozsudkům brigádních soudů, dále o stížnostech na usnesení a opatření brigádních soudů, je-li k rozhodnutí o těchto stížnostech příslušným divisní soud, o stížnostech na oděření trestního stíhání v trestních věcech přikázaných brigádnímu soudu jakožto soudu I.

stolice (článek XXIV zák. č. 89/1918 Sb. z. a n. a § 106 v. tr. ř.), o žádostech, aby bylo ospravedlněno zmeškání lhůty k podání uvedených opravných prostředků, konečně o stížnostech na vyšetřovací vazbu, jde-li o trestní věc, pro kterou je brigádní soud příslušný jakožto soud I. stolice nebo pro kterou brigádní soud vede vyhledávací řízení podle § 143, odst. 1 v. tr. ř. O stížnostech na vyšetřovací vazbu v trestních věcech, jež byly podle § 143, odst. 1 v. tr. ř. odevzdány brigádnímu soudu, platí, jakmile u divisního soudu byla podána obžaloba, ustanovení § 39, odst. (2), druhé a třetí věty.

§ 56.

Seznamy.

(1) Ke každému rejstříku třeba vésti abecední seznam jmen, v němž se uvedou jména obviněných a spisová značka věci, o kterou jde [§ 58, odst. (1)]. Je-li v trestní věci několik obviněných, nutno každého z nich pojmenouti do tohoto seznamu jmen.

(2) Zápis do seznamu jmen třeba spojití hned s prvním zápisem do rejstříku. Seznamy jmen nutno podle rozsahu jednotlivého rejstříku zařídit tak, aby seznam stačil na několik let; seznamy ty nesmějí býti sloučeny s rejstříkem. Jejich nápis jest: „Seznam jmen k“. Nový svazek seznamu jmen smí býti pořízen jen na počátku roku; jakmile se počaly zápisy v novém svazku, není dovoleno zapisovati do dřívějšího svazku.

(3) O trestních věcech, v nichž byl obžalovanému povolen podmíněčný odklad trestu, vede brigádní i divisní soud seznam podmíněného odsouzení (vzor XI); u divisních soudů se vede kromě toho ještě seznam podmíněného propuštění podle § 17 vl. n. č. 598/1919 Sb. z. a n. (vzor XII).

III. ODDÍL.

Soudní spisy.

§ 57.

Úprava spisů.

(1) Všechny úřední spisy, které se vztahují na touž trestní věc, nutno spojití v celek se společným označením (spisy, spisová značka).

(2) Jednotlivé úřední spisy třeba opatřiti pořadovými čísly [§ 15, odst. (3)] psanými arabskými číslicemi. Přílohy a přílohy příloh nedostanou zvláštního pořadového čísla.

(3) Koncepty lze psáti na spise, který je právě poslední ve spisech a k tomu se hodí

(tudíž ne na protokolech nebo na listinách). Není-li to vhodné nebo není-li pro to na spise dostatek místa, třeba je psáti na zvláštním listu, jenž se vloží do spisu a zapíše do přehledu spisů s vlastním pořadovým číslem.

(4) Koncepty, protokoly, rozsudky a p. nutno psáti čitelně, nikoli však tužkou.

(5) Spisy se hned od počátku vloží do obalu z tuhého papíru (spisový obal, vzor XIII); na něm se zaznamená trestní věc (jména obviněných a paragrafy trestních zákonů). Byl-li obžalovanému pravoplatně povolen podmíněčný odklad trestu, poznamená se to na obalu v horní části červeným inkoustem psanými písmeny: „P. o.“. Vedle toho třeba uvést den, měsíc a rok, kdy se zkušební doba skončí.

(6) Spisy vzniklé v opravném řízení, vyjma poradní protokol a koncept rozhodnutí, jakož i jiné koncepty opravné stolice, nutno dáti k spisům věci, v které byl podán opravný prostředek, a s nimi zaslati soudu I. stolice. Spisy pocházející z opravného řízení, které se ukládají do spisů soudu první stolice, dostanou pořadová čísla tak, jak jdou dále za posledním číslem v přehledu spisů soudu I. stolice.

(7) Pokyny a výtky, které byly dány z příčiny dozoru při rozhodnutí o nějakém opravném prostředku a jsou určeny jen pro soud nebo jednotlivé důstojníky (aspiranty) justiční služby nebo pro jiné na roveň kladené gažisty soudu přidělené, nutno udíleti na zvláštním listu, který třeba připojití k vyřízení opravného prostředku. Tyto listy se neukládají do spisů trestní věci, nýbrž naloží se s nimi podle § 50, odst. (2).

§ 58.

Spisová značka. Jednací číslo.

(1) Spisová značka se skládá z označení rejstříku, v němž je věc zapsána, z rejstříkového čísla (pořadového čísla v rejstříku) a ze dvou posledních číslic letopočtu (Dtr 335/29, Bo 125/29). Orgán podatelny připsá ji na došlém úředním spise na pravé straně presentační klausule.

(2) Spisová značka s pořadovým číslem (z přehledu spisů) pod ní připsaným jmenují se jednací číslo, na př.

Dtr 335/29.

1

(3) Na každém spise, který nutno dáti k spisům, vyjma dodací lístky, které pro posouzení, zda byla dodržena lhůta, nemají vý-

znamu, a jiné stvrzenky [§ 15, odst. (9)], nutno napsati v horním pravém rohu první strany textu jednacím číslo; je-li na spise již spisová značka, třeba ji doplniti připojením pořadového čísla. Přílohy se opatří jednacím číslem spisu, ke kterému náležejí, a to taktéž v horním pravém rohu, a vedle pořadového čísla se přepíše písmeno a, b, c podle toho, je-li příloha jen jedna neb je-li jich několik, na př.

Dtr 335/29, Dtr 335/29.

1—a

1—b

Jak se píše jednacím číslo u příloh (listin a p.), které bude třeba stranám vydati, ustanovuje § 15, odst. (8).

(4) Na čistopisech a vůbec na všech sepsáních, která mají býti dodána neb odeslána, nutno v horním levém rohu první stránky textu napsati jednacím číslo, které má koncept čistopisu nebo sepsání dané k spisům.

§ 59.

U schování spisů.

(1) Vyřízené spisy třeba uschovati v místnostech a skříních, které se dají dobře uzavřítí (spisovna).

(2) Spisy komise pro podmíněčné propuštění z trestu se uschovávají zvlášť ve svazcích rok co rok uzavřených a uspořádaných tak, že se spisy každého trestance spojí v celek a uloží do svazku v abecedním pořadí.

(3) Když byla trestní věc úplně vyřízena a učiněno opatření o věcech dolických, nutno spisy neprodleně uschovati ve spisovně.

(4) Spisy trestních věcí, v kterých bylo řízení odloženo, uschovává veřejný žalobce. Spisy trestních věcí zapsaných do rejstříku Bv uschovávají se jen tenkrát u brigádního soudu, když bylo vyhledávací řízení zastaveno podle § 240, odst. 1 v. tr. ř.

(5) Na spisovém obalu [§ 57, odst. (5)] třeba uvéstí soud, u kterého se spisy uschovávají, pak spisovou značku, kterou spisy dostaly u tohoto soudu, dále rok uschování, a je-li o spisy, které podle § 60 bude lze v příslušný čas zničit, vyznačí se též rok, kdy smejí býti zničeny. U spisů politické nebo historické důležitosti, zvlášť když jde o zločiny podle zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 Sb. z. a n. na ochranu republiky, a to podle § 1 až 3, § 4, č. 1, § 5, č. 1, § 6, č. 1 až 3, § 7 až 10, § 12, § 13, č. 1 až 3, § 15, č. 3, § 16, č. 2, § 19, č. 2, § 21, § 22, a o přečiny podle téhož zákona, a to podle § 14, č. 1 a podle č. 2, jde-li

o popuzování pro národnost, § 17, § 19, č. 1 a § 23, odst. 1, mimo to když jde o pozdvížení, vzbouření neb jiné politické zločiny, konečně u spisů, které souvisí s válečnými událostmi nebo které hledí k osobám, jež v nich byly zúčastněny, mají význam dějinný, třeba vedle roku pro budoucí zničení dodati: „pro vojenský archiv“. Jsou-li v uschovaném trestním spise listiny, které by se mohly ještě hoditi k uplatnění soukromého práva, nutno to poznamenati rovněž na spisovém obalu a uvéstí pořadové číslo, u kterého jsou tyto listiny uloženy.

(6) Spisy se uschovávají ve spisovně a seřadují podle čísel a ročníků rejstříků (jednacích protokolů), v kterých jsou jednotlivé věci zapsány. Spisy rejstříku Do, spisy jednacích protokolů a spisy komise pro podmíněčné propuštění z trestu třeba podle ročníků, a to každý z těchto druhů zvlášť, spojití ve svazky a uschovávat v deskách z tuhého papíru; spisy důvěrného jednacích protokolů také zvlášť. Též spisy vzniklé v řízení u soudů v poli nutno zvlášť uschovávat. Jde-li o souvislost se spisy zvlášť uschovávanými, třeba to na spisové desce poznamenati a uvéstí spisovou značku (jednacím číslo) souvisejících spisů.

(7) Na každé přihrádce a na každém podstavci ve spisovně nutno připevniti nápisy o spisech v nich složených.

(8) Ze spisovny smejí býti spisy vydávány jen na potvrzení. Není-li stvrzenka vydána důstojníkem justiční služby nebo důstojníkem kancelářské soudní služby, kteří jsou u soudu přiděleni, nebo veřejným žalobcem, je třeba, aby k vydání svolil přednosta soudu. Stvrzenka se vloží na místo vydaných spisů. Byly-li spisy odeslány nějakému úřadu, vloží se místo nich buď koncept nařízení o odeslání nebo zvláštní list, na němž třeba uvéstí spisovou značku, den odeslání a úřad, kterému byly spisy odeslány.

§ 60.

Zničení spisů.

A. Spisy z doby před 1. červencem 1914.

(1) Zachovati nutno spisy, které mají historickou nebo politickou důležitost. Kde by o tom byla pochybnost, třeba požádati vojenský archiv o posudek.

(2) Zničití nutno:

a) jakmile tento předpis nabude účinnosti:

1. spisy, obsahující jen dopisování soudu, nejsou-li součástí trestních spisů, periodická podání (výkazy) a jiné spisy, jež nemají důležitosti a nejsou uloženy v trestních spisech.

V příslušných jednacích protokolech třeba poznamenati, že spis byl zničen;

2. spisy týkající se trestního vyhledávání, šlo-li o přečin vůbec aneb o zločin, na který v zákoně není uložen trest na svobodě delší než šest měsíců;

3. trestní spisy, které byly skončeny zastavením trestního řízení podle § 196, lit. c, d, f dřívějšího vojenského trestního řádu (úřední snůška vydaná říšským ministerstvem války bývalé rakousko-uherské monarchie dne 12. června 1884, pres. č. 1630);

4. trestní spisy, týkající se mužstva, které bylo obviněno z přečinů vůbec anebo ze zločinů, na které rozsudkem nebyl uložen trest na svobodě delší než šest měsíců, leda by šlo o zločin, v němž se zúčastnily osoby dosud nevypátrané nebo neznámé, které by mohly pro to býti stíhány trestním soudem;

5. trestní spisy, které by podle č. 4 nebylo lze ještě zničiti, kde však byl z milosti povolen výmaz trestu (zahlazení odsouzení), leč by šlo o zločin, v němž se zúčastnily osoby dosud nevypátrané nebo neznámé, které by mohly pro to býti stíhány trestním soudem;

6. ze spisů dotčených pod č. 3 a 4, třeba však zachovati a dále uschovati přehledy spisů (deníky), zprávy vyšetřujícího soudce přednesené před válečným soudem (vota informativa), soudní výrok a soukromé právní listiny, které jsou v spisech uloženy;

b) po 30 letech počítajíc od úplného vyřízení věci:

1. všechny trestní spisy, v kterých byl vynesen válečným soudem rozsudek, a všechny trestní spisy, v kterých bylo vyneseno usnesení, kterým bylo trestní řízení zastaveno z důvodů § 196 zrušeného vojenského trestního řádu v č. 3, litery a) nedotčených.

Z těchto spisů třeba však ponechati dále v uschování přehledy spisů (deníky), zprávy vyšetřujícího soudce přednesené před válečným soudem, soudní výroky a soukromé právní listiny, jež jsou ve spisech uloženy. Zničiti nelze dále po 30 letech takové trestní spisy, kde jde o spoluvinníky dosud neznámé nebo nevypátrané, které nutno stíhati pro trestný čin podle zákona trestaného smrtí, leč by šlo o zločin, který podle trestního práva Československé republiky není trestný. Za stejných podmínek třeba dále zničiti vyhledávací spisy proti pachatelům neznámým anebo nevypátráným;

2. spisy dotčené v lit. a), č. 6 vyjma soukromé právní listiny;

c) po 40 letech počítajíc od úplného vyřízení věci:

všechny spisy, pokud podle lit. a) a b) zůstaly v uschování, není-li zvláštní příčiny, aby byly zachovány.

B. Spisy z doby od 1. července 1914.

(3) U brigádních a divisních soudů nutno zničiti:

a) po 10 letech:

1. periodická podání, korespondence a jiné úřední spisy, které nejsou součástí některého trestního spisu, když není zvláštních důvodů, aby byly zachovány;

2. služební pomůcky a jiné záznamy;

b) po 20 letech:

1. u brigádního soudu všechny spisy rejstříku Btr;

2. u divisního soudu všechny spisy rejstříku Do;

c) po 40 letech:

1. u brigádního soudu všechny spisy rejstříku Bv;

2. u divisního soudu všechny spisy rejstříku Dtr;

3. stvrzenky o vydaných depozitech.

(4) Trestní spisy, v nichž byl povolen podmínečný odklad vykonání trestu, potom však nařízeno jeho vykonání, zničí se podle předchozích ustanovení. Bylo-li však pravoplatně uznáno, že se odsouzený osvědčil, zničí se trestní spisy, kde jde o přestupek anebo přečin, po 10 letech, kde pak jde o zločin, po 20 letech.

(5) Zničiti není dovoleno:

a) trestní spisy, v kterých obžalobou je stíhán pachatel pro zločin, na který jest ustanoven trest smrti, nebo v kterých bylo řízení pro takový zločin zavedené zastaveno podle § 239, odst. 1, čís. 3, v. tr. ř.;

b) ze spisů uvedených v odst. (3), lit. c), č. 1 a 2, rozsudky s rozhodovacími důvody, protokoly o hlavním přelíčení a doklady o vykonání trestu, nebo nestalo-li se vyřízení rozsudkem, opatření, kterým věc byla vyřízena, i se spisy nezbytnými k tomu, aby tomuto opatření bylo porozuměno;

c) originály listin soukromoprávního obsahu ve spisech uložené;

d) úřední nařízení, výnosy a p., záznamy deposit, rejstříky, jednací protokoly a seznamy jmen.

(6) Zachovány mohou býti trestní spisy, jichž další uschování je pro kriminálně vě-

decké neb jiné důvody vhodné, což nutno poznamenati na spisovém obalu a uvést stručné důvody.

(7) Jde-li o zničení spisů označených „pro vojenský archiv“ [§ 59, odst. (5)], třeba si vyžádati posudek vojenského archivu, jak má s nimi býti dále naloženo.

(8) Spisy ukončené před 28. říjnem 1918, které se týkají trestního řízení vedeného též proti cizím státním příslušníkům, lze zničiti jen se svolením ministerstva národní obrany.

(9) Počátek počtu let, ustanovených v odst. (2), b), c), (3) a (4), třeba počítati tak, že se nejprve zjistí ročník, v kterém byla trestní věc v první a druhé stolici úplně vyřízena. Počet let ustanovených pro zničení se počíná 1. lednem příštího roku. U služebních pomůcek, záznamů, korespondence a jiných podob-

ných spisů se počítá ona doba od 1. ledna po tom roku, kdy tyto věci byly ukončeny.

(10) Zničení spisů se provádí co možná rok co rok pod dozorem přednosty soudu nebo důstojníka justiční služby, kterého přednost soudu k tomu určí.

(11) Jsou-li pro to důvody, aby byly zničeny také trestní spisy, jež není dovoleno zničiti, vyžádá si soud rozhodnutí ministerstva národní obrany.

(12) O spisech vybraných k zničení třeba poříditi dva seznamy; jeden z nich uschová soud, druhý zašle intendanci zemského vojenského velitelství a dohodne se s ní o tom, jak se spisy naložiti.

(13) Zničení spisů nutno poznamenati v rejstřících (jednacích protokolech).

156.

Vládní nařízení

ze dne 30. srpna 1928,

kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro nejvyšší vojenský soud.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 73 zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řáde:

Čl. I.

Pro nejvyšší vojenský soud vydává se připojená nová služební instrukce a jednací řád a nastoupí na místo všech ustanovení upravujících tuto látku.

Čl. II.

Toto nařízení nabude účinnosti dne 1. led-

na 1929 a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. Šrámek v. r.,

Černý m. p.	Dr. Spina v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Srdínko v. r.
Novák v. r.	Udržal v. r.
Najman v. r.	Dr. Nosek v. r.
	Dr. Gažík v. r.

Služební instrukce a jednací řád pro nejvyšší vojenský soud.

I. ODDÍL.

Služební instrukce.

§ 1.

Úřední činnost.

A. Úřední činnost presidenta a vicepresidenta.

(1) President nejvyššího vojenského soudu zastupuje tento úřad na venek a podpisuje spisy, nenařizuje-li zákon (§ 374 v. tr. ř.) anebo tento předpis [§ 9, odst. (1)] odchylek. Přihlíží k tomu, aby byl zachováván jednací řád, a nestanoví-li vojenský trestní řád vý-

jimek, činí všechna rozhodnutí a vydává nařízení nutná mimo zasedání senátu. Předsedá v zasedáních plenárních senátů (§ 68, odst. 3, v. tr. ř.).

(2) Vicepresident podporuje presidenta v jeho úřední činnosti a zastupuje ho v jeho úřadě, jestliže nemůže pro nemoc anebo z jiné příčiny vykonávati svůj úřad nebo je na dovolené.

(3) President řídí také vnitřní službu u nejvyššího vojenského soudu. Jemu přísluší rozdělovati úřední věci mezi senáty podle zásad stanovených v § 3. Je-li senát přetížen